

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige." Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 23.

HVORFOR DE IKKE HAR OLJE. DE DÅRLIGE JOMFRUER

Matt 25:1-4 Da skal himlenes rike være å ligne med ti jomfruer som tok sine lamper og gikk ut for å møte brudgommen. Men fem av dem var uforstandige og fem kloke. De uforstandige tok sine lamper, men de tok ikke olje med seg. Men de kloke hadde også tatt med seg olje i kannene sammen med lampene sine.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Dette lokaliseres til Faith Assembly Church, 1715 Old Potters Lane, Jeffersonville, 47129. Indiana. USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagd tanke og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

*Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.*

*Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.*

*Møtelokalets adresse er.:
Verdal*

Feskarveien 1.

HVORFOR DE IKKE HAR OLJE.

Tekst. Matt. 25: 1 – 13.

Vi har i dag et meget viktig budskap for vår tid, etter som jeg ser det. Og jeg tror det vil kunne hjelpe mange mennesker i deres leting etter svar på sine spørsmål, når de blir oppmerksomme på den store økumeniske, og karismatiske bevegelses hensikt blant de store verdens religioner. Derfor vil vi også ta for oss dette emnet fra en litt annen side enn vi tidligere har gjort. I tidligere budskap har vi behandlet det faktum at de ikke hadde olje på sine lamper, men denne gang skal vi se på hvorfor de ikke hadde olje på lampene. Det vi tar for oss, er en lignelse som Jesus talte om, like før han ble forrådt av Judas Iskariot. Å tale i lignelser på denne måte, var for Jesus det samme som å sette fokus på spesielle mennesketyper. Han talte ikke direkte om disse typer, han brukte alltid lignelser. Det gamle testamentet er skrevet i typer og skygger. Og som jeg før har sagt: en type behøver ikke nødvendigvis bære med seg alle detaljer helt igjennom i alle tilfeller. Men slikt bringes frem for å klargjøre en spesiell tanke. På den annen side, vil en skygge gi en nøyaktig profil av det som emnet fører oss til. Gud lot det Gamle Testamentet bli skrevet slik for Israels barn, idet det pekte frem mot deres Messias, og hadde de bare visst hva disse typer og skygger var der for, så hadde de aldri forkastet Kristus når han kom til dem. Men det er som Paulus sier det i Rom. 11: Israel er blitt forblindet, inntil fylden av hedningene er kommet inn”. Og hedningene er deg og meg. Jesus var selve oppfyllelsen av det Gamle Testamentets typer og skygger. Og han fortalte sine lignelser til de samme mennesker som skulle ha kunnet gjenkjenne ham gjennom det Gamle Testamentet. Men disse lignelsene var egentlig de bilder som hedningene skulle bli delaktige i, ved at de mottok evangeliet. Men først nå, kan også vi se på disse lignelser, og forstå hva de egentlig pekte frem mot. Denne lignelse er rettet mot vår egen tid. Matt. 25, behandler emnet om kloke og dårlige jomfruer, og gir oss ikke noen eksakt fremstilling av vår egen tid. Det blir heller her brukt et Gammeltestamentlige språk, om et bryllup på den tid. Det bilde som her brukes, kan ikke gjenspeiles gjennom alle de menighetstider som har vært. Det kan bare brukes på den menighet som lever i endens tid. Himlenes rike begynte ikke på samme måte, som vi ser det avbildet i denne lignelse. Det første ordet i kap.25, er et nøkkelord til en riktig forståelse av den tid som lignelsen peker frem mot, da disse tilstander skal være rådende. I 24. kap, finner du Jesus, hvor han forteller om tilstanden i endens tid. Og husk at når

Jesus talte disse ord, så delte han dem ikke opp i kapitler og vers, slik vi leser dem i vår Bibel i dag. Derfor forstår vi at når han talte om disse ting i kap.24, om hvordan enden kom til å bli, så gjaldt det ikke for de tider som passerte før vi kom til enden. Han sa: ”Da skal himlenes rike være å ligne med ti jomfruer som tok sine lamper og gikk ut for å møte brudgommen.” Og ved herrens veiledning og hjelp i dag, skal vi forsøke å vise deg hvorfor de ikke hadde olje.

JEG VIL DU SKAL VITE.

La oss lese versene 2 – 13, ”Men fem av dem var dårlige og fem kloke, de dårlige tok sine lamper med, men tok ikke olje med seg; men de kloke tok olje i sine kanner sammen med lampene. Men da brudgommen gav seg tid, slumret de alle inn og sov. Men midt på natten lød der et rop: se, brudgommen kommer! gå ham i møte! Da våknet alle jomfruene og gjorde sine lamper i stand. Men de dårlige sa til de kloke: Gi oss av eders olje! for våre lamper slokner. Men de kloke svarte: nei; det ville ikke bli nok både til oss og til eder; gå heller til kjøpmennene og kjøp til eder selv! Men mens de gikk bort for å kjøpe, kom brudgommen, og de som var rede, gikk inn med ham til bryllupet; og døren ble lukket. Til sist kom da også de andre jomfruer og sa: Herre! Herre! Lukk opp for oss! men han svarte og sa: Sannelig sier jeg eder: jeg kjenner eder ikke. Våk derfor! for I vet ikke dagen eller timen når menneskesønnen kommer.” Johannes døperen var den første til å bruke uttrykket Himmelens rike, et uttrykk som taler om en tidsperiode. Han sto der ved elven Jordan og forkynte omvendelse for folket. Han sa at Himmelens rike var kommet nær. Jesus måtte dø, begraves, og oppstå igjen før at dette riket kunne begynne. Men døperen Johannes var den som introduserte det gjennom sin forkynnelse. Når så dette riket var et faktum ved oppfyllelsen av Jesu oppstandelse, begynte også en ny fase, som er kalt Guds Rike. Like før sin korsfestelse, da Jesus visste hva som rørte seg i sine disipler, sa han til dem, ”Guds rike kommer ikke slik at man kan se det.” Han visste at de var ute etter et materielt rike, hvor Messias kunne sitte å regjere som konge, og samtidig gjøre ende på det Romerske overherredømme. De ønsket å få alle Romerne ut av sitt land, slik at de kunne få opprettet sitt fredsrike. De ante lite om at de tydet sine egne profetier feilaktig. Det var andre skriftsteder som skulle oppfylles først. Det er sant at deres Messias en dag skal regjere over et jordisk kongerike, og sitte på Davids trone, men det settes først i kraft ved tusenårsrikets herlighet. Først, foran oss, skal Gud komme å bo iblant Israel igjen i syv år, for å oppfylle den siste Daniels syttiende uke, som også er en

profeti. Og etter de syv år, skal Harmageddon utkjempes som den siste trengselstidens store krig. I mellomtiden har vi Guds rike, og himlenes rike. Du kan gjerne binde dem sammen når det gjelder tid, men gjør dem ikke til den samme ting. La meg si det igjen. Himlenes rike, er en tidsperiode. Guds rike er det åndelige rike som finnes i de hjerter som tror på Ham. Det er som Jesus sa det. ”Guds rike er innen i eder.”

DET ER BARE ETT EVANGELIUM.

La oss gå tilbake til det første verset i vår tekst. Der finner vi ordet, Da. Det er det første ordet i denne lignelsen, og alle vet at det ordet har en fremtidig illustrasjon i seg. Det tar ikke for seg selve nåtiden. Det har heller ikke med fortiden å gjøre, for det fremstilles som en tilstand som skal komme etter de begivenheter beskrevet i kap. 24. Men merk dere også, at det står ikke noe om at himlenes skal bli lik ti jomfruer, som gikk ut for å møte brudgommen. Det sies bare at himlenes rike skal bli å ligne med. Derfor sa jeg at han brukte bare denne fortelling for å innprente et bilde i våre sinn, om den tilstand som skulle finnes ved tidenes ende. Her presenteres en tilstand som har likhetstrekk. Jeg må også si, at antallet ti, som Jesus her bruker, må ikke ansees som det eksakte tall på jomfruene i avslutningen. Det er bare et figurativt tall for å få frem et poeng. Så se på det som en illustrasjon. Det at Jesus deler opp disse kategorier i fem og fem, betyr ikke nødvendigvis at halvparten av de troende vil være dårlige jomfruer i avslutningen. Han kunne også ha sagt syv og tre, og enda fått frem hva han mente. Poenget med denne lignelsen er, at etter så mange generasjoner i nådens tid, når denne nådetiden kommer til sin avslutning, så vil det være noen troende som har vært meget dåraktige. Det vil være noen som ikke har gjort seg rede for å møte brudgommen. Jeg har studert apostlenes gjerninger nøye, og kan ikke finne noe sted hvor noen av de troende der kunne ha vært dårlige jomfruer, i den første menighetstid. Alle i den første tid begynte som vise troende. Paulus forkynte ikke et eneste budskap separat for vise, og et annet for dårlige jomfruer. Det var heller ikke noen slik gruppe i alle de andre menighetstidene, hvor Herren kom og lukket døren for de dårlige, og lot de vise få slippe inn. Brødre og søstre, jeg sier bare dette for å provosere din tankegang. Jeg vil du skal få et bilde i ditt sinn om det Jesus pekte frem til, når han talte denne lignelsen. Jeg vil også være sikker på at du ikke sammenligner denne lignelsen med alle andre lignelser, hvor du henter frem fortellingen om ugresset som ble sådd i åkeren, og blande det med den gode sed. Disse dårlige jomfruer er ikke ugress; de er jomfruer. Ugress er ikke jomfruer. De er et folk som av forskjellige grunner går på møter, men de

har ikke noen åpenbaring. De går der kanskje av sosiale grunner, eller som et prinsipp fra søndagsskolen. De føler seg bundet til å gå. Men de kan ikke prise Gud i ånd og sannhet, for de har ingen åpenbaring i ånden. De har bare hode kunnskap om det som står i Bibelen. Men på den andre side så er de dårlige jomfruer et folk, som er rettferdiggjort ved Jesu Kristi blod, de er satt til side ved helligjørelsen. Derfor er de heller ikke lenger av denne verden. De kan bare ikke få kledd seg i den fulle åpenbaring i rette tid, slik at de kan møte brudgommen, (Jesus Kristus) når han kommer for å hente dem som er rede. Derfor ser vi dem i Joh.Åp.7, hvor de kommer ut av den store trengsel. De vil bli etterlatt her for å møte antikrist, og han vil få dem likvidert fordi de ikke vil underlegge seg ham, og forkaste Kristus. Jeg ville bare vise deg her hvor de egentlig havner til slutt. Men jeg vil ikke du skal tro at den lukkede dør i Matt.25:10, er selve opprykkelsen. Det er døren til den fullkomne åpenbaring som blir lukket for de dårlige jomfruer i dette verset. Men det skal vi komme til senere. La oss først ta de vers som leder oss opp til vers 10, hvor døren blir lukket.

DEN HELLIGE ÅND ER OLJEN.

La oss forsøke å få et bilde av de ting som leder frem til den fremstilling som Jesus beskriver i denne lignelsen. Ha det bare klart for deg, at alle som går frem for å møte brudgommen er jomfruer. Husk også at tiden selv vil frembringe de resultater som denne tilstanden taler om. Det skal skje når himlenes rike er kommet opp mot selve avslutningen av hedningenes tidsalder. Alle tar sine lamper, som betyr at de alle har lys, men de dårlige jomfruer tar ikke ekstra olje med seg i sine kar. Denne lignelsens fremstilling av olje, kan ikke være annet enn dåpen i den Hellige Ånd. Men de vise hadde olje i sine kanner sammen med lampen. Hva betyr så det? La meg forsøke å besvare spørsmålet slik. Enhver sannhet som noen får fra Guds ord, bærer i seg et visst mål av Guds ånd, og denne ånden er å ligne med denne oljen, og olje produserer lys. Derfor når en person hører, og tror at Jesus Kristus er denne verdens frelser, og at den rettferdige skulle leve et hellig liv, ja da har denne personen mottatt en viss porsjon lys. Derfor har du sikkert hørt meg si mange ganger, at disse organiserte kirkesamfunn hadde et lite lys når de begynte sin virksomhet. Noen av dem hadde det lyset, at ved tro skal den rettferdige leve. Andre igjen mottok litt mere lys, og ble ført inn i helligjørelsen. Andre igjen hadde lys over evig sikkerhet, og dåpen i den Hellige Ånd osv.: Men det faktum at de bygget en organisert nominasjon ut av det lys de hadde, holdt dem borte fra å motta mere lys. De ble fornøyd med

det de hadde, og så ikke etter mere. Men Gud står ikke stille. Han var i ferd med å restaurere hele sannheten tilbake til Kristi legeme. Han ville gi dem alt det lys som de første kristne hadde. Det lyset var nemlig blitt borte i den mørke tidsalder, under det Katolske tyranni. Hver eneste sannhet som noen måtte motta fra Gud, tilhører det universelle Kristi legeme. Og det er Guds hensikt at hele den universelle menighet skal kunne motta disse sannheter, slik at den kan bli kledd riktig for å kunne møte sin brudgom. Det hvite fine lin, som vi finner bruden kledd i, er den rene ubesmittede åpenbaring av Guds ord. På den andre side finner vi en annen gruppe i Joh.Åp.7, som er kledd i hvite klær (kjortler). Det er trengselstidens Hellige, som gjør sine klær hvite da. Vi finner også sjelene som er under alteret, i det femte segl. Det blir også sett på som en frelseskledning. Alle disse som bærer hvite klær vil ha Evig liv. Men de blir aldri klassifisert i den samme avdeling som Jesus Kristi brud blir det. For hun har gjort seg selv rede til å møte brudgommen.

DEN SØVNIGE TILSTAND.

La oss gå til vers 5, og se på tilstanden hvor de alle slumret inn og sov. Det var både vise og dårlige jomfruer. Først ser vi på hva som kunne skje i det naturlige, dersom en brudgom ble forsinket til seremonien. Det var sikkert ingen som bestemte seg for å ta en liten blund, bare fordi brudgommen uteble til bestemt tid. Du ser nok ingen som kommer til et bryllup og oppfører seg slik. Nei, det første de gjør er å gå til vinduet for å se om han kommer snart. De går kanskje ut på trappen, eller forsøker å ringe opp noen som kanskje kjenner grunnen til forsinkelsen, for å høre hva som står på. Ja mange andre ting kan også gjøres. Så i begynnelsen er de fleste fylt med alt for stor engstelse, til å sette seg til å sove mens de venter. Det er bare etter at du har tømt deg ut i grublerier og funderinger, at du til slutt setter deg ned og tenker: ”Ingen vet når han vil være her, jeg tror jeg setter meg ned og slapper av litt, til han kommer.” Du planlegger ikke noen blund. Du bare sitter der og slapper av, og lar all uroen gli av deg. Og på grunn av den kommende festen, så har du heller ikke noe annet å gjøre foran deg. Og før du vet ordet av det så begynner hodet å bukke fremover. Du spretter opp, ser deg omkring, men de andre ser ut til å lide av samme mentalitet. På den andre benken ser du en og annen sitte der å bukke med hode på samme måte, og siden falle i søvn. Ved siden av deg ser du at et par tre stykker gjøre det samme. Det varer ikke lenge før flere og flere sier sammen. Du kjenner trøttheten sige inn over deg igjen, og ikke lenge etterpå sover du. Dere sover ikke alle med det samme. Noen er fremdeles våken, men en etter en, sovner de inn, til alle er falt i søvn. Noen

døser av, mens andre sover fast. ”Men da brudgommen gav seg tid, slumret de alle inn og sov.” Kanskje noen snorket også. Dere kan sikkert forstå at slik kan hende, også i et naturlige bryllup, dersom brudgommen skulle bli forsinket utover den tid han var forventet å komme. Men på samme måte kan dere vel forstå, at dersom noen da plutselig ropte ut, ”Her kommer han!” Da ville alle våkne å gjøre seg klar. Alle ville nok ikke rykke til i det samme. Noen bruker lenger tid enn andre for å komme til hektene igjen, og særlig de som har sovet fast. Bildet i lignelsen er fremstilt slik, fordi både sovetilstanden og oppvåkningen er av universell art. Det vil finnes vise og dårlige jomfruer over hele kontinentet i denne verden, og de vil alle oppfylle denne lignelsen. Derfor vil ikke oppvåkningen skje på sekunder. Dersom budskapet eller budbæreren ropte ut i midnattstimen, for å vekke de sovende jomfruer i Amerika, så måtte det også gis nok tid til resten av denne verden, slik at ropet også kunne nå dem, før brudgommen kom. Jeg ønsker at du skal få tak i bildet her. Så skal vi gå inn i detaljer om det som egentlig oppfyller lignelsen. Disse tilstander må spille inn på den alt overveiende åndelige situasjon rundt om i verden, både når det gjelder å falle i søvn, og også under oppvåkningen, når de trimmer sine lamper. La meg si det igjen, denne lignelse fremstiller en tilstand som har sin effekt på alle de troende universelt sett. Men det behøver ikke å passe inn i hver eneste detalj av det som skjer under et naturlig bryllup. Hovedhensikten her er ikke å overføre disse ting på hvert enkelt individ. Det er snakk om en almen tilstand som gjør sin virkning på den universelle kristendom.

MIDNATTSTIMEN EN SOVETID.

Noen mennesker har forsøkt å bruke vers 5, som en åpenbaring om at Jesus Kristus skulle komme å hente bruden ved midnatt. Jeg må spørre den personen, eller disse personene, om hvilken del av bruden det er de mener? Når det er midnatt i Jeffersonville, Indiana, så er det midt på dagen på andre steder på jord, hvor også både kloke og dårlige jomfruer holder til. Det kan være midnatt på ett sted på jorden, når basunen lyder, og de døde i Kristus står opp, og de kloke jomfruer som da er i live blir forvandlet til udødelige. Men husk, bruden skal ikke samles til ett geografisk område. Derfor sa Jesus, noen vil være ute på marken, noen vil male på kvernen, andre vil være til sengs, derfor vil det alltid være en forskjell i tidspunkt på dagen når Jesus kommer til de forskjellige mennesker på jord. Midnatt, fremstilt i denne lignelse, fremstiller en tid da alle er i søvn. Denne søvnen er ikke av naturlig art. Og den kan heller ikke gi et riktig bilde av vår tid i det naturlige, hvor så mange

egentlig holder seg oppe hele natten igjennom. Men for at lignelsen skal kunne tegne et bilde i vårt sinn, så la oss tenke på midnatt som en tilstand hvor alle sover. Noen sover tyngre enn andre. Videre må du forstå at denne tilstanden tilhører en spesiell tid blant de syv menighetstider. (Nemlig den siste.) Og ut fra det, kan vi se for oss de dårlige jomfruer. Da kan vi også se hvorfor de er dårlige. De er dårlige fordi de ikke har olje i sine kanner. Og det neste spørsmål, hvorfor har de ikke olje (den Hellige Ånd) I sine kanner? For å kunne svare på det, skal vi ta en reise gjennom tiden, og vi begynner med den første menighetstid.

I DEN FØRSTE TID, VAR ALLE VISE JOMFRUER.

I Joh.6:44, sier Jesus at ”Ingen kan komme til meg, uten at min Fader som har sendt meg, drager ham, og jeg skal oppreise ham på den ytterste dag.” Gjennom dette forstår vi at den Hellige Ånd må lede mennesket til omvendelse før det kan bli rettferdiggjort, og helliggjort gjennom Jesus Kristi blod. Vi lærer også fra Ap.Gj.5, at bare de som var ekte troende, og oppriktige i sitt hjerte, vågde å identifisere seg med Kristi menighet i den første tid. Ananias og Safira ble i sitt forsøk på praktisk forfalskning, slått til døde av Guds kraft. Etter dette kom det en stor frykt over alle som hørte beretningen, og nye troende ble daglig lagt til menigheten. Når Bibelen taler om menigheten, i det Nye Testamentet, så kan du være sikker på at det tales om det sanne Kristi legeme. Det er troende fylt med den Hellige Ånd. Ingen av de sanne troende i den første menighet unnlot å bli fylt med den Hellige Ånd. Det er grunnen til at jeg sier, det fantes ingen dårlige jomfruer i den første menighet. Det måtte en spesiell universell tilstand til i verden, for å kunne produsere dårlige jomfruer. Og den tilstanden kom ikke bare plutselig inn i verden. Den snek seg inn gjennom mange generasjoner. Når vi da skal søke gjennom tiden for å finne begynnelsen til produseringen av de dårlige jomfruer, så må vi begynne med det sanne Kristi legeme, og de hadde sin begynnelse på Pinsefestens dag. 120 disipler ble da fylt med den Hellige Ånd. Ap.gj.2. Og på ganske kort tid vokste menigheten til ganske store dimensjoner. Vi er alle kjent med denne beretningen, så vi går videre til 1.Kor.12:13, og ser på hva Paulus sa hvordan man skulle komme inn i Kristi legeme. ”For vi er jo alle døpt med én Ånd til å være ett legeme, enten vi er jøder eller grekere, enten vi er treller eller frie; og vi har alle fått én Ånd å drikke. For legemet er jo ikke ett lem men mange.” Dette legemet hadde sin begynnelse i Ap.gj.2. og er også referert til i Ap.gj 5, som menigheten. Det var dåpen i den Hellige Ånd som innlemmet en person i legemet. Derfor

fantes det heller ikke noen dårlige jomfruer der. (En troende uten olje) De ble alle opplært i det samme, og de trodde alle det samme. Derfor er det vi sier, at de troende i bruden må bli restaurert tilbake til den fulle apostoliske sannhet, før Jesus kommer og henter den avling han har plantet på jord. Selve naturen lærer oss, at det du planter, det vil du også høste. Det vil bare produsere mere av det selv samme slag du plantet. Du kan jo spørre hvordan Kristi legeme kunne bli forvrengt til å produsere noe annet enn det som ble sådd? Det er det vi skal finne ut av, etter hvert som vi går frem i vårt budskap. La oss først lese en lignelse fra Matt.13:24, Der vil vi se Jesus gi oss forklaringen. ”En annen lignelse fremsatte han for dem og sa: Himlenes rike er å ligne med en mann som sådde god sæd i sin åker; men mens folkene sov, kom hans fiende og sådde ugress blant hveten, og gikk så bort.” Han fortsetter videre og forteller hvordan tjenerne kom og spurte ham om den sæd som var sådd, og Han fortalte dem hva de skulle gjøre med det ugresset som var sådd blant hveten. Hans instruksjoner var, ”La dem vokse sammen inntil høsten, og når høsten kommer, vil jeg be høstfolkene sanke sammen ugresset først, binde det i bunter for å brenne det, men samle hveten i min lade!” I vers 37, forklarer han lignelsen for dem. ”Han svarte og sa: Den som sår den gode sæd, er Menneskesønnen. Åkeren er verden; den gode sæd, det er RIKETS BARN; men ugresset er DEN ONDES BARN; (de som gjøre seg selv til troende.) Fienden som sådde det er djevelen; høsten er verdens ende; høstfolkene er englene. Likesom da ugresset sankes og brennes opp med ild, således skal det gå til ved verdens ende.” Dette skulle være nok for dere til å se hvordan den sanne kristenhet kom ut på skråplanet. Dette begynte å skje mens den første menighetstid sakte gled over i den neste tid, det vi kaller den andre menighetstid. Men la meg si dette med en gang; **DÅRLIGE JOMFRUER ER IKKE UGRESS.** Vi bruker bare dette ugresset for å vise deg hva som skapte den tilstand, som senere skulle produsere dårlige jomfruer.

UGRESSET ER SATANS SÆD.

Ugress, er noe Satan sår inn blant de troende fellesskap. Gud planter dem ikke der. Det originale evangeliet skulle produsere kloke jomfruer, og ikke noe annet. Men her er hva som skjedde. De troende fra den første generasjon begynte å dø ut, og de etterlot seg barn som hadde vokst opp i menigheten. Men mange av dem hadde aldri blitt født av ånden. Etter en tid forlot også de originale apostler scenen. Og med dette var alle de første kristne i fred med å dø ut. På den tid hadde imidlertid Satan klart å infiltrere seg i rekkene blant de troende. Og de som han hadde plantet der sammen med de ekte, begynte sakte

men sikkert å arbeide seg opp mot anerkjennelse. De hadde sine egne ideer og var i opposisjon mot de ekte. De reiste spørsmål og tvil om mange ting i menigheten. Disse spørsmål forårsaket store forstyrrelser, og til slutt endte det hele opp i et kirkemøte i Nikea i året 325 E.K. Det største emnet omhandlet Jesu Kristi Guddom. En prest fra Alexandria, ved navn Arius begynte å lære i år 318 E.K. at Jesus, Guds Sønn ikke var Guddommelig, men at han var en skapning, skapt ut av intet, akkurat som alt annet skaperverk. Den Arianske lære var et mottrekk til den treenighetslæren som også var begynt å snike seg inn i menigheten. Men som så mange andre, som uten åndelig forståelse på de Guddommelige ting, så gikk han langt ut over den andre sidelinjen i sitt forsøk på å forkynne én Gud. Dette forårsaket så mye forvirrelse i de kristne rekker, at den Romerske hersker på den tid, Konstantin, satte seg fore å kalle de kristne inn til et kirkemøte i Nikea. Dette var for å få ryddet bort all kontroversiell lære, og få etablert én lære for menigheten. De forsvarte Jesu Kristi Guddom, og anklaget Arius for å fare med falsk lære. Her har du det oppsatte formular over Guddommen som det første kirkemøtet kom frem til. ”Vi tror på en Gud, den allmektige Fader, og skaper av alle ting, både det synlige og det usynlige, og på den Herre Jesus Kristus, den enbårne Guds sønn, kommet fra Faderen; Gud fra Gud, og lys fra lys, sann Gud fra sann Gud, født og ikke skapt, gjort lik med Faderen.” Et annet kirkemøte holdt i 381 E.K. gjentar Nikeamøtets resolusjon, og i tillegg definerer de også Guddommen i den Hellige Ånd, som på den tid også var blitt det store spørsmål. Dette ga dem da tilbake den Guddommelige treenighet, ved Faderen Sønnen, og den Hellige Ånd. En ting må man si til fordel for Arius, han kjente deres Hellige treenighetslære, og visste at den var feil. Men han hadde ikke noen Guddommelig åpenbaring over den virkelige ene Gud, derfor ble også hans lære like meget ute av kurs som de andres var det. De opprinnelige Apostoliske fedre var ikke lenger på scenen, slik at en ren åpenbaringslinje kunne holdes. Derfor fikk den hvite hesterytter (Satan) i Joh.Åp.6:1-2, overtaket, og beseiret etter hvert alle forsamlinger som tidligere hadde hatt det originale apostoliske evangelium. Dette var Satans angrep på menigheten. Dette var Antikristens ånd, som den første menighet ble advart mot, og nå virket den gjennom menn i selve menigheten. Den ødela seg selv.

DEN ANTIKRISTELIGE LÆRE.

Når du leser nøye gjennom de syv lignelser i Matt. 13, og sammenligner dem med de syv menigheter i Lilleasia, nevnt i Joh.Åp 2 og 3 så kan du se at Jesus viste dem hvordan himlenes rike skulle bli delt opp i syv forskjellige

menighetstider, og også i syv forskjellige åndelige forandringer. Det er ikke det at Gud forandrer seg, men Han tillater at Satan tester menigheten, på samme måte som han gjorde det med Adam og Eva i edens have. Denne prøven har brakt forskjellige tilstander gjennom nådens tid, og det passer nøyaktig inn med den beskrivelse de syv menigheter i Asia innehadde. Antikrist vokste seg sterkere og sterkere, og evangeliets sannheter ble svakere og svakere. Til slutt nådde tilstanden den som vi kaller den mørke tidsalder, og da var det nesten ikke lys fra sannheten igjen. Johannes advarer i den første menighetstid om at denne ånden var alt i virksomhet, enda før han skrev sine siste brev i året 96 E.K. Hvordan arbeidet da denne ånden? Han virket gjennom menn, mange ganger rett i den troende forsamling. Han fremstiller seg som en lysets engel. Det var måten han skilte folket bort fra sannheten i den første menighetstid. Det skjedde ikke over natten, men litt etter litt. Forskjellige mennesker begynte å forandre formularet i evangeliet om Jesus Kristus. De kunne ikke komme frem med ting som var rake motsetningen til det Apostlene forkynte, for det var fremdeles troende der som hadde blitt opplært av menn som hadde kjent til Apostlene. Ikke så alvorlige forandringer skjedde i første omgang. Bare noe som fikk i stand en liten sensasjonell ide, mat for tankelivet tror jeg de kaller det. Djevelen er slu. Han visste hva han gjorde. Først var det en oppmykningsprosess. 90% sannhet og litt av det som får øret til å klø. Når da ting som dette får holde på lenge nok, vil det til slutt bli etablert. Det er også hva som har hendt med de siste dagers budskap, brakt til vår tid ved William Branham. Forskjellige mennesker har reist rundt om i verden og forsøkt å gi sine egne versjoner av det profeten har sagt. Til slutt har de skapt en slik tilstand, at mange mennesker i det hele tatt ikke har noen ide om hva han har sagt. Etter noen år har folk fått så mange ideer, fra så mange forskjellige mennesker, og i så mange versjoner, at de er ikke i stand til å skjelne hva den sanne versjon er. De varierer jo alle litt fra hverandre. Det var det samme som skjedde i den første menighetstid. Det var ingen kommunistisk ånd som angrep menigheten. Det var heller ingen Nazistisk ånd. Det var en religiøs ånd. Satan vil bruke kjekke karer med stor personlighet, å få dem til å forkynne nok sannhet til å holde folks religiøse følelser intakt. Så skrur han på sjarmen til de sløvner inn, så han kan forgifte deres sinn. Derfor har du sikkert hørt meg si mange ganger, følg ikke meg fordi du måtte like meg. Dersom du ikke kan ta det jeg forkynner, og få det til å stemme med Bibelen, så var det bedre for deg om du gikk bort fra meg. Slik må enhver forkynner fremstille sitt liv når han forkynner Guds ord. Satan vet hvilken personlighet som kan føre folket inn i søvn, og nettopp disse mennesker bruker han. Det har selvfølgelig alltid vært noen få gamle hellige,

som aldri vil følge den store mengden, men den populære opposisjon har båret forførelsens vinger blant majoriteten i lange tider, og de får som regel lede hele showet. Så det eneste man kan gjøre, er å holde linjen klar selv.

Etter kirkemøtet i Nikea, kom lederne i de forskjellige menigheter virkelig i rampelyset. Rundt ca.500 E.K. hadde mange av dem satt seg på sin pavelige stol. Denne tjenesten var virkelig blitt viktig. Og lederne likte den stillingen de var kommet opp i. Deres politiske stilling var også blitt respektert av den Romerske hersker. Til slutt ble denne trenden så verdslig at biskoppene (de eldste) begynte å miste hele visjonen i den Herre Jesu Kristi evangelium. Gjennom politikk og materialisme ble menigheten robbet for evangeliet, og den kledde seg etter hvert i en verdslig kappe. Den kom ned på det menneskelige, jordiske plan igjen. De mistet sin åpenbaring om Guddommen, de tapte den sanne dåpen i vann, i Den Herre Jesu Kristi navn. Helliggjørelsen forsvant, den personlige tro på Jesus Kristus ble borte, og til slutt ble dåpen i den Hellige Ånd ut av bildet. Vi snakker ikke om at de åndsfylte individer mistet den Hellige Ånd etter at de har mottatt den. Vi taler om tilstanden som menigheten i sin alminnelighet var kommet opp i. (eller det som ble kalt menigheten.) De hadde ikke lenger bruk for denne opplevelsen. Husk brødre og søstre, dette skjedde ikke plutselig; det var en gradvis prosess som gikk over flere generasjoner. Satan bare fortsatte å tilføre sitt giftige serum, til nesten alt liv var borte fra Guds levende menighet. Tyatira-menighetens tidsalder var den mørkeste tid i hele den nytestamentlige historie. Det var ingen vokst, ingen åpenbaring, intet fellesskap med Gud. Alt de tenkte på i de dager var kunst, og det ser nesten ut som kunsten er på fremmarsj i menighetene igjen i dag. Men du skal vite at Gud ser ikke mere på deres kunst i dag, enn han ser på den haugen av postordre kataloger som oversvømmer vår daglige post. Kunst har nok sin plass, og jeg kan gjerne se på en vakker ting når den bare er der den hører hjemme. Men dersom en person bare lever for kunst, og Gud ikke har plass i hans liv, ja da er man blind, naken, og på vei mot et durabelt skibbrudd.

EN SURDEIGENS TILSTAND.

Da vi var i Toledo, i Spania, for noen år siden, var vi innom et museum. De kalte det et hospital. Så først trodde jeg vi skulle på et sykehus, hvor de behandlet syke mennesker. Men det var et hospital for restaurering av malerier. Det tilhørte den Katolske kirke, det systemet som ærer Michaelangelo så meget. Han er den som malte de store bildene i Vatikanet,

en berømt maler. Siden den gang har det ikke vært noen som ham. Brødre og søstre, forstå meg ikke feil, jeg er ikke imot kunst, men jeg må også si, jeg kan aldri begripe hvorfor denne berømte maleren alltid satte et lite horn på hvert eneste maleri han lagde av Moses. Hvor fikk han den åpenbaringen fra? Eller kanskje det skulle være en lite krøll som han hadde i håret. Vel, men dersom du skulle ønske å se mye sølv og gull på en gang, ja da er dette stedet å dra til. Det minner meg om ordet i Joh.Åp.3:18, ”Jeg råder deg at du kjøper AV MEG gull, glødet i ild, for at du kan bli rik, og hvite klær for at du kan kle deg med så din nakenhets skam ikke skal bli åpenbart.” Dette var skrevet til den Laodikeiske tidsalder, den samme menighet som forestiller den syvende menighetstid. Det var en kjødelig ånd over den menigheten. Paulus sa ”Kjødet bringer død, men Ånden gir liv og fred.” Det har alltid vært djevelens intensjon å avkle menigheten all dens åndelige standard. Under en sann tjeneste, ordinert av Gud, har menigheten alltid presset seg oppover, men under kjødelig lederskap har menigheten blitt syk og elendig, åndelig talt og livløs. Og det er hva menigheten har endt oppi gjennom den mørke tidsalder. Men selv dette produserte ikke dårlige jomfruer. Det brakte bare frem den tilstand som senere skulle produsere dårlige jomfruer. Videre er det enkelt å se hvordan opprykkelsen umulig kunne ha skjedd i det 16.århundrede, når menigheten så ut som den gjorde da. Tilstanden var da på linje med hva som står om den fjerde lignelse i Matt.13. Da skulle himlenes rike være å ligne med en surdeig, som en kvinne tok å skulte i tre skjepper med mel, (som er brød) til det ble syret alt sammen. Dere ser at Jesus satte lignelsen akkurat der den skulle være. Gjorde han ikke? Han talte om kvinnen, som var den Katolske kirke i den mørke tidsalder. Surdeigen var hennes falske læresetninger, hennes seremonier, og hennes katekismer. Det melet som var omtalt var livets brød, som er Guds ord. Hun fortsatte å blande sine læresetninger sammen med ordet, til alt det Apostlene hadde lært var blitt gjennomsyret med hennes dogmer. Alt ble en penge innbringende affære. Hun tok, ”Den rettfærdige, ved tro skal han leve,” og byttet det ut med, at det er ingen frelse utenom den Katolske kirke. Hun tok helliggjørelsen ut, og satte inn en annen penge innbringende geskjeft for sin kirke. Det var umulig å kontrollere menneskets falne natur, derfor legaliserte de ting som mennesket kunne få lov å gjøre, og enda være et medlem av den Katolske kirke. Dette vil naturligvis føre til en indre fordømmelse i mennesket, for naturen selv vil mange ganger tre i kraft å si, at dette er galt. Det vil så føre personen til bekjennelsens altret, som er en annen penge innbringende geskjeft i den Katolske kirke, men som ikke vil ha noen åndelig verdi. Det får personen til å løfte av seg den indre følelsen av fordømmelse, men vil aldri kunne forandre

menneskets syndige natur. I stedet for den ekte dåp i den Hellige Ånd, innsatte de konfirmasjonen. Når et barn nådde en spesiell alder, samlet hele familien seg, inviterte sin slekt og sine venner, så de kunne være til stede når barnet ble konfirmert. (Dette ble gjort i kirken. Tenk hvilket avvik dette var fra Paulus lære om hvordan man blir innlemmet i menigheten. (1.Kor.12:13,) ”For vi er jo alle døpt med én Ånd til å være ett legeme.” Du ville aldri få se Peter og Paulus, gå rundt å dele ut oblater (et brød de bruker til nattverd.) som et tegn på at nå var de innlemmet i menigheten. Nei! Pris skje Gud! De første 120 disiplene mottok den Hellige Ånd, og det uten prester som for rundt med oblater. Slik var det med de neste 3000 sjelene også. Det er vanskelig å forstå hvordan mennesker kan få til et slikt rot. Dere må bare unnskyldte min uttrykksmåte, men jeg kan ikke si det på noen annen måte. Det er et resultat av den mørke tidsalder. Kan dere tenke dere hvor dette ville ha endt, dersom ikke Gud hadde inspirert noen til å bryte med disse menneskelagde ideene? Vel, vi ville ikke ha hatt alle disse morderne stevnene i dag, som folk er blitt så vant med. Vi ville nok ha fortsatt og gått på knær opp trapper fylt med glasskår og annen galskap, halvt i hjelsultet, for å betale for våre synder. Vi burde takke Gud for det vi i dag har fått, både åndelig og materielt. Vi er uten tvil blitt velsignet av Gud. Vi har det privilegium å leve i en tid da Gud restaurerer sin sanne menighet tilbake til hva hun hadde i begynnelsen. Vi har selvfølgelig fremdeles den tilstand at blinde fortsatt leder blinde. Men pris skje Gud! Vi er ikke alle blinde. Noen av oss har mottatt 20 – 20 synsstyrke, (åndelig talt) og kan se det Peter, Jakob, og Johannes, ja Paulus og alle de andre fikk se, for mere enn 1900 år siden. Halleluja!

HVEM GÅR TIL KIRKE?

Vi skal vis dere hvorfor de dårlige jomfruer ikke har olje. Men jeg tror dere vil se det klarere dersom vi viser dere den åndelige tilstand som leder til en slik forfatning, med både kloke og dårlige jomfruer. Det er en tilstand som oppsto da menigheten ble ført gjennom reformasjonen. Reformasjonstiden er allerede over, og tiden er i ferd med å renne ut. Det store evangeliske garn (nett) er blitt kastet ut i folkehavet, og det har samlet mennesker av alle slag. Sorteringsprosessen er nå i full gang, og det er den Hellig Ånd som foretar sorteringen. Som et resultat av den store innhøstingen som har foregått, fyller i dag tusener og atter tusener de store forsamlingslokalene hver eneste søndag. Men ikke alle er dermed bruden. Mange av dem er ugress. Andre er dårlige jomfruer, og andre igjen er kloke jomfruer. De kloke eller vise, gjør seg nå i stand til bryllupsfesten, som snart skal skje i herligheten. Mange mennesker

har nok lest Matt.25, og tenkt seg at disse dårlige jomfruer var fortapt, fordi døren ble lukket for dem og de ikke kunne komme inn. La meg si det med det samme, disse dårlige jomfruer er ikke fortapt. De er jo jomfruer. Det er viktig at du rent åndelig sett får det inn i ditt sinn, at de er jomfruer. Det er bare åpenbaringsdøren for Kristi brud som er stengt for dem. Størsteparten av disse dårlige jomfruer er fanget av den store karismatiske bevegelsen. Noen har spurt meg, om det er mulig at noen av disse dårlige jomfruer kan være her i dette budskapet? Og jeg må si at det kan de, men jeg vil dog si dette, at dersom det sitter dårlige jomfruer i forsamlingene, der hvor bruden blir opplært, (og det er det bare Gud som vet) så vil de aldri få noen forståelse av dette budskapet før det er for sent. De kan nok høre det samme som alle andre hører, men de kan bare ikke forstå det. Men jeg tror de fleste av dem er ute i den karismatiske bevegelse. Og de kommer til å forbli der til tiden er moden for Guds neste trekk. Da vil det, blant disse økumeniske grupper, skje noe som får dem til å forstå, at noe vesentlig mangler i deres liv. (Det er den åpenbarte sannhet.) Og da er det at brudgommen skal si til dem, jeg kjenner dere ikke. Det betyr ganske enkelt, han kjenner dem ikke som sin kommende hustru. Venner, forsøk å få et klart bilde ut av dette. Disse ordene som Jesus her uttaler, er ikke rent visuelt sett uttalt til noen. Husk hva jeg sa i begynnelsen, en lignelse skal kun få frem et poeng, og vil ikke nødvendigvis bli oppfylt i hver eneste detalj. Det står jo også, at himlenes rike er å ligne med, og ikke hva det egentlig er. Hva hender så? Noe hender blant dem som får dem til å forstå at de trenger noe mere en bare åndelige sensasjoner i sine liv. Og de vet hvor det folket er, som har det de trenger, derfor drar de dit. Når de så kommer dit, er det ingen som slamrer døren igjen rett foran nesen på dem, og nekter dem å komme inn. Lignelsen forteller bare at disse har ventet lenge nok. Den Hellige Ånd åpner bare ikke opp for disse mysterier i deres hjerte. De kan nok høre, men de forstår bare ikke. Brødre og søstre, la meg si det slik, så dere forstår det. Mange venner har kommet ut fra de karismatiske rekker og rette inn i denne åpenbaring. Men det forandrer ikke på denne lignelsen i det hele tatt. Det er andre troende som aldri har vært innom noen organisert menighet. Gud talte bare direkte til dem der de var, i sin ufrelste tilstand, og ledet dem rett inn i sin fullkomne vilje. Er det forstått? Noen individer her og der, forandrer ikke på lignelsen, og vil heller ikke kunne påvirke den. Lignelsen dekker en universell tilstand som vil dukke opp i endetiden. Den taler om en menneskemasse, mere enn til det enkelte individ. Det er sant at disse massene er bygget opp av enkeltindivider, men forsøk ikke å plukke ut hvem som er dårlige jomfruer blant dem du har daglig samfunn med. Det er bare Gud som kan gjøre det.

LAODIKEA – DEN SYVENDE MENIGHETSTID.

La oss se litt mere på Tyatiriatiden, som vi forlot på vår vandring gjennom tiden. Noen har spurt meg om vi ikke fremdeles har denne tidsepoke i aktivitet blant oss. Ja, det kan man si, for det er jo Romansimens tid. Men før reformasjonen begynte, så var det bare Tyatira menighetstid som rådet. Når vi kom ut av denne mørke periode så var ikke Filadelfia eller Laodikea, eller Sardestiden rådende. Disse tilstandene kom ikke før Gud begynte å restaurere de apostoliske sannheter tilbake til menigheten. Vi har vært i den Laodikeiske tidsalder siden 1906. Det er den tidsalder som denne lignelsen begynner med, som sier: ”Da skal himlenes rike være å ligne med ti jomfruer som tok sine lamper og gikk ut for å møte brudgommen.” Denne lignelse har bare virkning i den syvende menighetstid, Laodikeas tidsalder. Det er en tidsalder som kan best sammenlignes med den tilstand som rådet i menigheten i Laodikea på den tid. (Joh.åp. 3:1518.) Budskapet til denne menigheten var, ”Jeg vet om dine gjerninger, at du hverken er kald eller varm, gid du var kald eller varm! Derfor, da du er lunken, og hverken kald eller varm, vil jeg utspy deg av min munn. Fordi du sier: Jeg er rik og har overflod og fattes intet, og du vet ikke at du er ussel og ynkelig og fattig og blind og naken, så råder jeg deg at du kjøper av meg, gull, glødet i ild, for at du kan bli rik, og hvite klær, for at du kan kle deg i dem og din nakenhets skam ikke skal bli åpenbart, og øyensalve til å salve dine øyne med, for at du kan se!” Dette er den eneste tidsalder hvor dårlige jomfruer kommer inn. Og hver eneste en av dem skal komme til å måtte dø gjennom den trengselsperioden som verden snart skal oppleve. Hvorfor må de dø? Fordi de var dårlige (ukloke) i de år som ledet frem til denne tiden. Hva var det da som gjorde dem til dårlige jomfruer. Grunnen til det, var at de hadde trodd i årevis at de var rede til å møte brudgommen, men de hadde ikke enda mottatt den Hellige Ånd. Guds ord forklarer meget klart at Han kommer for å hente en brud som er uten flekk og lyte, og som er hans eget legeme. Og det blir vi bare når vi er døpt inn i legemet ved dåpen i den Hellige Ånd. Hvorfor hadde de ikke den Hellige Ånd? Hva fikk dem til å tro at de ikke trengte den? Det er dette vi skal ta for oss nå. Egentlig vil de alle til slutt få den Hellige Ånd, men bare ikke i tide til å bli ikledd den bryllupskledning som er akseptabel for brudgommen. Vi har allerede fortalt om hvordan Satan robbet menigheten for sannheten i den mørke tidsalder. Da Martin Luther begynte å få litt lys gjennom evangeliet, var det kun begrenset til, at ”den rettferdige ved tro skal han leve.” Og det ryddet bort en del av dogmatikken i tradisjonene. Han protesterte mot den katolske kirke, og

gjennom mange prøvelser og kamper ble han til slutt den store far for det som i dag kalles den Lutherske kirke. De 95. tesene som han slo opp mot katolikkene, eller den Romerske kirke. Han gikk sterkt imot pavens overherredømme, og fordømte pavens inntekter på menneskenes synder, og på pengegaver for å forløse sjelene fra skjærsilden. Dette fikk folks øyne opp for at menneskets frelse ikke var forbundet med å gjøre gode gjerninger, (som øyentjenere) for å gjøre paven til lags. Men at man heller skulle hvile i en personlig tro på den Herre Jesus Kristus. Luther kjente ikke til dåpen i den Hellige Ånd, men han åpnet visse ting for rettferdigheten på grunn av troen. Folk som fulgte etter i hans fotspor, var menn som Calvin, Knox, Swingly, Huss, Wesley og andre. Alle disse var med på å føre menigheten ut av den mørke tidsalder, og bort fra de katolske grep. Reformasjonstiden ble ikke utført i et øyeblikk, men skjedde over en rekke år. På samme måte som sannheten ble tatt bort, ble den igjen innført ved disse reformatorene. Gud restaurerte Evig sikkerhet, Utvelgelsen, Helliggjørelsen, og til slutt dåpen i den Hellige Ånd. Men vær oppmerksom på at disse reformatorene bygget hver for seg, sine egne organisasjoner rundt de sannheter de fikk åpenbart og sto for. De ble organisert til Lutheranere, Baptister, Metodister, Nasareere, og dusinvis av andre navn som de i dag kaller seg med. Hver av disse gruppene, trodde at de nå hadde alt det de trengte for å leve rett for Gud. Hver av gruppene hadde sine egne hovedlæresetninger. Men når Gud kom med mere åpenbaring, så forkastet de den. Legg nå merke til hva jeg sier, for jeg forteller deg nå hvordan det i disse siste dager skal være mange dårlige jomfruer som ikke har olje. John Wesley dukket opp rundt år 1700. Med en åpenbaring i sitt hjerte, at man ikke bare skulle leve ved tro, men at man også skulle leve et separert hellig liv, rensset fra denne verdens skikker og innblandinger. Tro, Evig sikkerhet, Utvelgelse, alle disse sannheter var apostoliske, og hørte hjemme i Kristi legeme. Men ingen av disse åpenbaringer lærte dem at de også måtte slutte å føre det dårlige gatespråket, eller styre sitt sinne, eller slutte å henge rundt ølsjappene. Det førte dem ikke i hovedsak til et hellig og renere liv, adskilt fra verden. Men John Wesley mottok en slik åpenbaring. Lutheranere, Baptister, Prestbyterianere, og de andre forkastet et slik evangelium. Men selv om ikke disse forstod åpenbaringen, så gikk vekkelsen over verden som en ild. Men også denne åpenbaring ble innmurt blant kirkevegger. Og i dag kaller de seg Metodister. De kaller helliggjørelsen det andre og endelige nådeverk i frelsen. Baptistenes lære om Evig sikkerhet, var for dem rett fra helvete. Slik fortsatte kampen organisasjonene imellom. Hver gruppe var opptatt med å perfektionere sin egen lære, og hadde stengt døren for alt annet. De fleste av dem trodde at man fikk alt det man trengte den

dagen man mottok Jesus Kristus som frelser og trodde på Ham. Og når det kom til rettferdiggjørelse, så dannet de forskjellige organisasjoner, hver for seg, sin egen oppfatning av hva det gjaldt. Det er sikkert at hver av disse reformasjonsfremstøtene hadde sin stadfestelse av den Hellige Ånd på en eller annen måte. Noen få talte også i andre tunger. Andre igjen hadde overnaturlige besøk, men ikke på den måte at det ble deres hovedsak i læren. Hver gruppe hadde sine primære tema, og de holdt seg til dem. De visste jo ikke bedre. Det var enda ikke Guds time til å fullkommengjøre menigheten. Han restaurerte foreløpig sannheten, og gjorde den tilgjengelig og kjent. Jeg må si det slik, at i de dager da Metodistene var satt i brann ved helliggjørelsen, så hadde de like mye Evig sikkerhet i seg, som det Baptistene trodde seg å ha. Vil du akseptere det? Mange av de Metodistene som da brente for Gud, levde et liv som var mere Evig sikkert enn det Baptistene førte, som trodde på det, men ikke levde det. Men dersom vi vender bilde litt, så var det mange av de gamle Baptistene som også elsket Gud, og ønsket å være Gud til behag, og de levde like så rent som det noen Metodist ville gjøre det. De var like helliggjorte i livet, som det Metodistene lærte det på papiret. De hverken drakk, røykte, eller kom med besvergelses, for de trodde det var galt å gjøre slikt. Men enda visste de ikke noe om helliggjørelsesbudskapet som skulle komme. De levde bare hellig allikevel. Ved slutten av Metodistenes tid kom Nasareerne, og de Pilegrims Hellige, og de brakte helliggjørelsen til sitt fulle lys. Men de bygget Bibelskoler og seminarer kun på emnet om helliggjørelsen. Og mange av dem hadde sikkert en ekte opplevelse av den Hellige Ånd. Det er mange opplevelser nedskrevet av forskjellige historikere om denne tidsepoken. Mange av dem visste ikke en gang hva de skulle kalle den opplevelsen de hadde mottatt. Men når vi leser det som er skrevet om dem, så vet vi hva det var.

EN MANIFESTASJON AV GUDS NÆRHET.

Jeg ønsker å vise dere noe, på dette tidspunkt av vårt budskap. Vi har i min kones familie et slektsregister. Det fører oss tilbake til Sverige, og naturlig er det også visse grener som leder til slektskapet med Daniel Bone, da de bosatte seg i dette landet. Vi kan lese om en eldre fyr som bosatte seg her tilbake i det 18 århundre. Det ble sagt at han hadde visse visjoner, eller opplevelser når han var ute å arbeidet på markene. Hva han hadde, var opplevelser med den Hellige Ånd. Hans vitnesbyrd var det, at han elsket Herren så meget at han ba hele tiden. På den tid hadde de enda ikke fått et mekanisk jordbruk, slik vi har det i dag. De måtte da bruke gamle hageredskaper, både for planting og

viderebehandling. Denne gamle mannen kunne være ute på marken å arbeide, å be, og plutselig kunne han utbryte en lovprisning. Han begynte å danse rundt med sitt redskap i hånden. Mange mennesker ble ganske redde å løp bort fra ham, dersom de var i nærheten. De visste ikke hva som var i veien med ham. Han fortalte dem senere hva som hente. Han sa han følte det som en ild som rørte ved hans fingre. Det ble også fortalt at andre mennesker som trodde på Gud der, hadde stor tro på denne mannens forbønner. De kunne bringe forskjellige bønneemner frem til ham, og han ville be, og de forskjellige bønnebehov ble besvart. Jeg tror du må være enig i, at denne mannen hadde den Hellige Ånd. Brødre og søstre, mitt poeng her ved å si dette, er å få deg til å forstå, at samme hvor mørk en tidsalder måtte ha vært (åndelig talt), så har det alltid vært noen mennesker som har vandret med Gud, som individer, selv om selve menighetstiden lå i et mørke. Disse individer hadde et visst mål av Guds ånd i seg, og det arbeidet i deres liv på en dypere måte enn det gjorde det med de andre. De visste bare ikke hva de skulle henlede denne opplevelsen til, rent skriftsmessig. Siden reformasjonens tid var en epoke innen den dispensasjonen som vi kaller himmelens rike, og Guds hensikt var å restaurere menigheten tilbake til apostlenes tilstand, så var det nødvendig at de mest grunnleggende læresetninger i apostlenes gjerninger ble restaurert, før folks oppmerksomhet ble trukket mot de åndelige sensasjoner. Du trenger et fundament i ordet å stå på, når de åndelige sensasjoner kuliminerer. Hva enn den første menighet hadde i begynnelsen, så vil også avslutningens Kristi brud ha det samme, før hun forlater denne gamle planeten, i opprykkelsen. Det er grunnen til at hun blir fremvist i Joh.Åp.19, som en kvinne kledd i det fine hvite lin. Det er også grunnen til at Paulus sa, i Ef.5, at Jesus skulle fremstille for seg, en menighet uten flekk eller lyte. Det vil skje ved at alle menneskelagde tanker og ideer blir vasket bort i vannbadet i ordet. Det vil gjøre at endetidens menighet vil inneholde samme standard som det den første hadde. Husk hva jeg pekte på tidligere, og bland ikke det hvite fine linet sammen med hvite klær (kjortler). For hvite klær taler kun om Evig liv, mens det hvite fine linet taler om den fullkomne Jesu Kristi brud. De dårlige jomfruer vil allerede ha de hvite klær på seg, når de går inn i trengselstiden. Men de vil være tilsmusset av menneskelagde læresetninger, og antikristlige doktriner. Det er bare martyrdøden som vil kunne rense dem. Når jeg sier dette så husk at jeg refererer til deres frelseskledning som tilsmusset, og ikke til deres fysiske liv. John Wesleys helliggjørelsesbudskap renses opp i manges liv, men det ryddet ikke bort den antikristlige lære ellers. De levde rene moralske liv, mens de enda bar med seg ca 80% av den mørke tidsalders læresetninger, i stedet for apostoliske sannheter.

PROTESTANTENES HELLIGDOM.

Vi kommer nå inn i det tjuende århundre, på vår reise gjennom tidsaldrene. Og vi kan nå se hvilken tilstand som var rådende i den tid som skulle forme både kloke og dårlige jomfruer. Vi har allerede snakket litt om det, men for å holde tråden i det hele, la oss gå raskt gjennom det vi har sagt igjen. Folk spør bestandig, når begynte den syvende tidsalder? Hvor lenge vil den vare? Hvorfor må denne lignelse i Matt.25, oppfylles bare i de siste menighetstid? Osv.: Denne tidsalder begynte med at Gud begynte å døpe noen mennesker i den Hellige Ånd på en slik måte, at det produserte et olje (ånds) budskap. Vi har intet skriftsted som forteller oss hvor lenge dette vil vare. Vi har bare skriftsmessige tegn som vi må merke oss. Og ser vi dem, så vil vi vite når tiden nærmer seg. For da å svare på det tredje spørsmål, denne lignelse kunne bare tre i kraft når det oppsto åndsfulle hjelpeestasjoner rundt om i verden, slik som nå. Ellers kunne det ikke bli sagt om de dårlige, at de skulle gå til kjøpmennene å kjøpe for seg selv. Med andre ord. Gå til de karismatiske møtene til dere får den oljen dere trenger. Det er jo de som gjør Guds bolig til en handelsbod. Forstår dere dette? Det har aldri vært en tid i nådens dispensasjon hvor dette kunne sies, før i vår generasjon. Pinsevekkelsen brøt ut ved århundreskiftet, ca 400 år etter at reformasjonene begynte. Tidsmessig må vi ta for oss 1. Januar 1900. på et sted som kalles Topeka, Kansas, hvor gamle broder Parheim, (jeg tror det var hans navn) hadde fastet og bedt i lengere tid, sammen med noen Metodister, om vekkelse. De ba til Gud om noe som kunne få syndere omvendt. Det var i avslutningen av den før omtalte Wales vekkelsen over i England og øyene der. Mange brev var blitt skrevet om det som skjedde der, og de gamle troende hadde nå søkt Gud i lenger tid for å få vekkelse i området. Pinsevekkelsen slik vi kjenner den i dag, hadde ikke kunnet starte opp i Afrika, eller Europa. Dere venner i Faith Assembly husker kanskje at Bro. Paisley (en Canadiske forkynner) nevnte det i et budskap. Han sa, at dersom en ny budbærer skulle komme med et nytt budskap som var annerledes, så kunne det ikke komme fra den gamle religiøse verden hvor skjøgesystemet fremdeles var i hevd. Det måtte skje i et kontinent som var formet rett i den tid da reformasjonen begynte. Da Martin Luther vokste opp som gutt, var det en oppdagelsesreisende ved navn Christopher Columbus, som elsket å reise på havet. Han fikk den ideen at han skulle prøve å finne en ny reiserute til Øst India. Med andre ord den korteste vei. Mens alle andre sjømenn fremdeles trodde at jorden var flat, og at det ville være farlig å reise så langt, for da kunne de falle utfor kanten, så trodde

Columbus at denne verden var rund, og at man da kunne reise til Østindia ved å gå vestover. Han dro til de kongelige palasser over hele Europa, og forsøkte å finne noen som ville gi ham båter å bruke under reisen. Til slutt fant han en dronning som ville høre på ham, og hun ga ham de nødvendige båter og utstyr for en slik reise. Så fikk han rotet sammen noen bråkmakere, tyver og slikt som mannskap, og satte seil. Han lette da etter en ny rute til India. Etter mange døgn i havet havnet han i stedet i Nord Amerika, og gjorde det kjent for Europeerne. Nyheten spredde seg over hele Europa, og ikke lenge etter kom Spanierne over til Latin-Amerika, Mexico, og inn i California, Arizona, og New Mexico. De Spanske erobrerne tok gull fra indianerne og fraktet det til Spania, i den katolske kirke der, men vi lar det være nå. Columbus døde tre år før Martin Luther ble ordinert som prest. Og da hadde han åpnet en ny rute i det vilde Westen, som Luthers protestanter kunne flykte til rundt 1620. De dro fra det gamle skjøgesystemet og bort fra Europa, inn i det nye Westen for å komme seg bort fra det katolske system. På denne måten kunne de nå tjene og dyrke sin Gud etter sitt eget hjerte. Litt etter litt ble De Forente Stater formet. Det begynte i Los Angeles og flyttet seg østover. Disse som kom, bar med seg budskapet om at den rettferdige, ved tro skal han leve. Etter hvert ble Evig sikkerhet introdusert, så helliggjørelsen. Men Pinsevekkelsen lot ikke Gud komme over folket før U.S.A, det nye kontinentet hadde befestet seg fra kyst til kyst. Da begynte Gud å sette ting i bevegelse, som skulle sette i gang budskapet om den Hellige Ånd. Og den 1. Januar. 1900, begynte disse troende i Topeka, Kansas, å oppleve noe ualminnelig gjennom sin faste og bønn. En kvinne der begynte å tale i tunger, og det fikk dem alle til å gå til Bibelen for å finne en forklaring på det som var skjedd. Ved denne søkingen forsto de at det var tale om den Hellige Ånds dåp. Flere uker senere dro. Bro. Parheim og noen andre inn til nye områder, med vitnesbyrde om denne opplevelse. De reiste helt til Texas hvor en annen eldre border ved navn, Seymour, hadde hørt budskapet om den Hellige Ånd. Han hadde enda ikke opplevd det samme selv, men han visste at dersom han skulle forkynne noe i det hele tatt så måtte han også fortelle om denne opplevelsen. Det resulterte i at han ønsket å utebli fra et møte i Los Angeles. Han var en Nasareer, og disse Nasareerne hadde invitert ham til å komme til dem i denne byen. Han visste at han måtte fortelle dem om denne opplevelsen. Derfor ringte han dem opp for å avlyse møtene. Men de ba ham om å komme likevel. De fleste av dere vet hva som skjedde der. Mens han la grunnlaget for budskapet i sin forkynnelse, begynte noen av dem å bli fylt av den Hellige Ånd. Dette forårsaket en splittelse i menigheten der, og gamle bro. Seymour måtte flytte over i et gammelt varelager. Og der startet den virkelige utgytelsen for alvor. På den tid hadde det ikke bare sin

effekt på Nasareerne, men også Metodister, Baptister, og endog katolikker ble med. De store organisasjonene begynte da å samle sammen noen gangstere, eller typer av det bråkete slaget, de sendte dem inn i møtene for å ødelegge for dem. Jeg leste om en mann som var kommet på møtet i denne hensikt. Mens han ventet på det rette øyeblikket, fikk den Hellige Ånd taket på ham, og i stedet for å ødelegge møtet, ble det gråt og trygling foran alteret om Guds nåde over hans liv. Slike ting gjorde at budskapet bredte seg raskt ut over alt. Derfor må vi si at Laodikeas tidsalder hadde sin begynnelse rundt 1903 – 1906. Da var det at ilden brant på det varmeste. Dette budskapet ble bekjempet hardnakket av de store organisasjonene, men pinsebudskapet kom ut allikevel. På den tid var det kun selve budskapet om dåpen i den Hellige Ånd. Og hovedmanifestasjonen var tungetalen. På den tid hadde de ingen åpenbaring om Guddommen, det var bare et budskap om å bli fylt av Guds kraft. De la ikke til side budskapet om den rettferdige, ved tro skal han leve. De la heller ikke til side helliggjørelsen. Den nye åpenbarelsen gjorde disse ting bare enda herligere. Det var en frydens stund å vite at Jesus Kristus hadde tatt sin bolig i dem. Forkynnere og Misjonærer fra hele verden kom til dette budskapet. Så ved den tid 1. Verdenskrig brøt ut, hadde allerede evangeliet vandret rundt kloden. Det hadde blitt et universelt budskap. Den Hellige Ånds budskap er et oljebudskap som produserer to grupper troende, kloke og dårlige jomfruer. Og ingen av dem hadde falt i søvn enda, når vi snakker om årene 1908 – 1912.

GUDS TREKK ER SUVERENE.

Rundt 1908 – 1912, begynte en annen bevegelse å gjøre seg gjeldende. Gud begynte å åpenbare seg for de som skulle døpes, at det måtte skje i den Herre Jesu Kristi navn. Jeg leste en hendelse om to brødre i troen, som ikke hadde sett hverandre på en god stund, de møttes under et stevne og begynte å prate sammen. Den ene sa til den andre, ”hva har Herren vist deg i det siste?” Den andre broren var litt redd for å fortelle hva som virkelig hadde hendt, for han hadde blitt vekket om natten en gang, for ikke lenge siden, og hørt en stemme som sa til ham; ”Vil du ta mitt navn”? han hørte det så klart og tydelig, at det satte dype spor i ham. Han visste det var Herren som hadde talt til ham, og det var umulig å prøve å sove igjen. Derfor tok han like godt opp sin Bibel, og begynte å lese forskjellige skriftsteder. Han åpnet rett opp på Ap.gj. 2:38, og begynte å lese. ”Omvend eder, og enhver la eder døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal I få den Hellige Ånds gave!” Mannen som spurte ham ble ved å spørre igjen, hva er det Herren har vist deg? Har han ikke vist

deg noe? Så sa han som spurte, ”Vel, jeg satt å leste skriften her om dagen, og rett for mine øyne sto Ap.gj. 2: 38. Det så ut som hele dette verset hoppet rett ut av Bibelen og sto rett foran meg. Det ble så stort, jeg kunne ikke få øynene bort fra det. Jeg begynte å søke gjennom Apostlenes gjerninger, og hvor jeg enn leste, så ble de alle døpt i vann i den Herre Jesu Kristi navn.” Da mannen som hadde hatt drømmen hørte det, begynte han å fortelle hva han hadde opplevd den natten da Herren vekket ham. Han hadde hatt den samme opplevelsen over disse skriftsteder. Slik var det Gud begynte sin prosess for å få menigheten til å motta mere åpenbaring. ”Men når han, sannhetens ånd kommer, skal Han veilede eder til hele sannheten; for han skal ikke tale av seg selv, men det som han hører, skal han tale, og de tilkomne ting skal han forkynne eder.” Joh.16:13. Hva skulle denne sannhetens ånd gjøre? (den Hellige Ånd) Jo, lede oss til hele sannheten. Ikke til løgn. Ofte undres man hvordan mennesker som påstår å ha hatt den Hellige Ånd i årevis, plutselig kan vende seg om å følge andre læresetninger, men jeg tror fortsatt på at den Hellige Ånd vil lede sine barn inn i hele sannheten, om vi lar ham få vårt liv.

OLJEBUDSKAPET

Etter som tiden gikk, fortsatte Gud å utøse sin Ånd over hungrige sjeler. Oljebudskapet begynte å gjøre sin virkning. Det inspirerte folk til å tro at Jesus kommer snart igjen. Dette ble snart deres hovedtema, og selve hjertesaken i deres åpenbaring. ”Jesus kommer snart”. Det inspirerte folk til å skrive nye sanger om brudgommen, og om hans snare gjenkomst. Dersom du går igjennom de gamle sangbøkene, skrevet før åndsutgytelsen, vil du ikke finne slike tekster som hovedsak. Først etter Pinseutgytelsen, da den for som en ild igjennom kristenhetens rekker, ble denne nåtidens terminologi brukt. På den tid hadde enda ikke Pinsevekkelsen organisert seg. De var bare en gruppe troende med et budskap om åndens fylde. Men samme hvor meget de trodde at Jesus skulle komme snart, så ville ikke Herren komme i en tid da brudens tro enda ikke var fullkommengjort. Oljebudskapet var ikke nok. Menigheten måtte ha en åpenbaring om Guddommen (EN GUD), og ha tid på seg til å få denne åpenbaring fullkommengjort i seg, før Jesus kunne komme. Opp til den tid hadde de fleste troende den tradisjonelle læren, om at Gud var tre personer. De var nå på grensen til å få videre åpenbaring i sitt oljebudskap. Men ikke alle ville ta imot den neste fase av Guds restaureringsprogram. Dette brakte splittelse i pinsevekkelsens rekker. Den nye forkynnelsen om Guddommen begynte å åpenbare seg for de forskjellige individer, og sannheten én Gud, og den Herre Jesu navn ble klarlagt. Og i mellomtiden fortsatte oljebudskapet å

spre seg blant rekkene av kristne. Da den 1.verdenskrig begynte, var allerede Pinsevekkelsen oppdelt i to store grupper. Den ene trodde at Gud var tre personer, og den andre visste at Gud var én. Etter som denne åpenbaring ble klarere for dem, forstod de også at troen på Gud var noe mere en bare teologi. Det måtte være en levende realitet. Når da krigen endelig tok slutt, hadde budskapet om én Gud virkelig fått omfang. Det spredde seg som en ild, men allikevel fortsatte treenighets-pinsevekkelsen med sitt oljebudskap. Gud ville at dette oljebudskapet skulle løpe linen ut. Med andre ord, budskapet om den Hellige Ånds opplevelse skulle gjøres kjent over hele kristenheten. Det var dette budskap som i hovedsak delte jomfruene opp i to grupper, og som til slutt ville oppfylle lignelsen om de kloke og de dårlige jomfruer. På den kloke fløyen var det to grupper, treenighetsforkynnerne, og de som trodde på én Gud. De ble alle kalt vise, fordi de så behovet av å bli fylt med den Hellige Ånd (olje) i sine kar, på den andre side har vi de dårlige jomfruer, Baptistene, Metodister, Prestbyterianere, osv. bare for å nevne noen få. De ble alle kalt dårlige jomfruer for de trodde ikke det var nødvendig å bli flytt med den Hellige Ånd. De trodde de hadde mottatt alt de trengte da de kom til troen. Slik var det i alle fall på den tid da pinsevekkelsen først brøt ut i begynnelsen av dette århundre. Da ble pinsevekkelsen sett på som ren fanatisme. Med denne tilstanden fortsatte da disse to gruppene med jomfruer på sin vandring for å møte brudgommen. De var alle på utkikk etter Jesu komme for bruden.

ORGANISERTE GJERDER RUNDT PINSEVEKKELSEN

Når vi så kom over i 1920 årene, gjorde pinsevekkelsen nøyaktig det samme som alle andre bevegelser har gjort før dem. De organiserte seg. Det var resultatet av den splittelsen som hadde foregått mellom treenighetsgruppene og enhetsgruppene. Treenighetsrekkene ville ikke lenger fortsette i Guds ledetog, og så seg nødt til å organisere seg. De bygget et gjerde rundt dåpen i den Hellige Ånd. Til å begynne med så det ikke ut som enhetsgruppen skulle være i stand til å overleve kampen, da de måtte fortsette alene, men Gud var med dem. De bar på en sannhet som skulle restaureres inn i kristi legeme. Men enden på deres reise var, at også de bygget seg et organisert gjerde rundt sin åpenbarelse. Og dermed inntok de den samme holdning som alle andre organiserte hadde tatt. En organisert ånd får deg til å lukke øynene for alt annet som er mere enn det du selv har mottatt. Når så begge de store pinseorganisasjonene var blitt vel etablerte og sikre, begynte de å sløvne, og til slutt falt de i søvn. De vise jomfruer, pinsevekkelsen, (ikke organisasjonen) som hadde olje, sovnet like godt som de dårlige jomfruer (baptistene osv.).

Denne tilstanden oppfyller vers 5, i vår tekst. ”Men da brudgommen gav seg tid, slumret de alle inn og sov.” De vise jomfruer, sammen med de dårlige, hadde nådd et punkt hvor de ikke hadde mere lys, derfor sovnet de alle sammen. Dette fører oss opp til 1930 årene, på vår vandring gjennom menighetstidene. Og la meg si dette, vi ser ikke bare på tilstanden i Amerika nå. Det som skal oppfylle denne lignelse må være av universell karakter, og det tar tid. Du kan nok se ting rundt deg som synes å oppfylle lignelsen, men tilstanden må være verdensvid før den kan oppfylles. Jeg håper dere kan følge meg her. Det er viktig at dere forstår dette, dersom dere vil vite hvor vi er i tiden. En verdensvid situasjon måtte ha den karakter at man kunne si, ”hele kristenheten sover.”

Så, midt på natten lød det et rop. (at det var midnatt indikerer at alle sov.) Dette ropet begynte å vekke opp de sovende jomfruer. Også dette ropet måtte høres over hele jorden, for å kunne oppfylle lignelsen. Som et resultat av midnattsropet, begynte alle de sovende jomfruer å våkne, og trimmet sine lamper. Da var det at de dårlige jomfruer begynte å forstå at de trengte noe annet. Det de falt til ro med, var ikke nok for dem til å bli stående alene med, når lyset skulle skinne fra dem igjen. Vi skal ta for oss dette ropet om en liten stund, men først må jeg si: Jesus kommer ikke for å hente sin brud igjen, før den siste som virkelig er brud, har fått tid på seg til å kle seg skikkelig i den sannhet som skal fullkommengjøre den troende gjennom Hans ord. Jeg skal være enig i at vi lever meget nære oppfyllelsen av hans komme. Men jeg er uenig i det mange forfekter, at Jesus kan komme når som helst nå. Det er fremdeles noen tilstander som skal skje med det universelle kristi legeme, før det kan skje. Jesus første komme skjedde akkurat i tidens fylde, og han oppfylte alle de skriftsteder som var profetert om ham, og den tjeneste han da skulle gjøre. Slik vil det være med denne avslutningen også. Hver eneste brudesjel kommer til å være rede til å forlate dette sted, når han kommer. Og alle profetiske tilstander i denne verden vil passe nøyaktig inn i det som skriften har fortalt oss at det vil bli. Det er ”SÅ SIER HERREN”. Det er grunnen til at Peter kunne se disse jødene rett i øynene og si, ”dette gjorde dere i uvitenhet, for den Messias dere ser etter, sto i blant dere, men dere forkastet ham. Dere sendte Ham i døden.” Han fortsatte videre; ”men alt dette skjedde for at det skulle oppfylles som er talt ved profetene, at han skulle korsfestes, og lide alle disse ting”. Han ble begravet, men sto opp igjen på den tredje dag. Alt skjedde i følge det som var skrevet om Ham, ved hans første komme. Og slik vil det bli når Han kommer igjen andre gang også. Priset være Hans navn. Hvor enn denne lille bruden måtte befinne seg, rundt om i denne

verden, så må hun våkne av sin søvn, og bli revet ut av denne organiserte krikeverden. Hun må vaskes ren ved vannbadet i Guds ord, til hun har fått en ren åpenbaring. Hennes opplevelse av den Hellige Ånds dåp vil lede henne til det. Noen av dere vil nok fortsatt tro, eller i alle fall håpe, at når Herren henter bruden, så vil han ta noen få fra hvert eneste organisert system. Men jeg er her for å fortelle dere at slik er det nemlig ikke. Alle som holder seg til en kirkelig organisasjon frem til Jesus kommer igjen, vil aldri kunne ha noen plass blant kristi brud. Det eneste håp de måtte ha, var om de er en dårlig jomfru, og at deres klær blir rensset gjennom det martyrium som de vil lide i den store trengsel. Forsøk i alle fall ikke å fortelle meg at de dårlige jomfruer ikke er i de organiserte kirkesamfunn. Det er der du finner dem. Selv de kloke jomfruer var der, før ånden ledet dem ut av dem. Når midnattsropet lød ute i kristenheten, levde alle jomfruene blant de organiserte menigheter. Men det var selve midnattsropet som fikk dem til å komme ut.

TILSTANDEN VED MIDNATT, OG ROPET SOM LØD.

La oss se på den tilstand som var ved midnatt, ute i verden. Alle vet at når pinsevekkelsen først for over verden, og tok en her og en der, eller flere på samme tid, så ble det stor uro blant de fundamentale store kirkesamfunnene. De bekjempet pinsevekkelsen med alle midler. De gikk sterkt imot dåpen i den Hellige Ånd, og den enkelte måtte virkelig ha en sann åpenbaring for å kunne holde stand. Men tiden har ofte forandret tilstanden i så mange saker. Det ga folket tid til å befestе seg, og slå seg til ro. Det skjedde også med pinsevekkelsen. Som tiden gikk, hadde de fleste gruppene innen pinsen klart å forme sine egne organisasjoner. Og følelsen av og ikke trenge flere åpenbaringer ble sterkere og sterkere etter hvert. De ville nå bare sette seg ned å vente på at brudgommen skulle komme. De kom snart frem fra sine små bønnelokaler, og garasjer, og begynte å bygge seg fine komfortable kirker, akkurat som alle de andre har gjort det. De ble til slutt anerkjent som store forsamlinger, og dermed forsvant også presset på dem. Slik gikk det, når vi ser det i verdensmålestokk. Pinsemenighetene falt fort i søvn sammen med alle de andre, og ventet nå bare på at Jesus skulle komme. Når da dette bildet hadde tatt universelle dimensjoner, var tiden inne til at midnattsropet skulle lyde. Du vil kunne merke deg i vers 5, at Jesus brukte to uttrykk for deres tilstand. De slumret og sov. Det gir oss det inntrykk at noen sov fastere enn andre. Noen sov lett, og andre sov tyngre. De snorket slik at det var vanskelig å få dem til å våkne. Det var de fundamentale gruppene som var vanskeligst å få til å våkne. Pinsevekkelsen falt også i søvn, men de var ikke så tunge å få vekket opp.

Derfor når Gud sendte sin budbærer med midnattsropet ved avslutningen av 2.verdenskrig, så var det pinsevekkelsen som var først ute og mottok denne manns budskap. Det var hans uvanlige tjeneste gjennom helbredelse, og bruk av Åndens gaver, som Gud administrerte gjennom ham, som fikk pinsevekkelsen til å våkne opp for hans tjeneste. Vi vet alle at det var nødvendig for Gud å introdusere Bro. William Branham med et slikt spenn av åndelige gaver. Dersom han bare hadde kommet på scenen og forkynt lære, uten først å ha tiltrukket seg oppmerksomheten gjennom disse gavene, så hadde han uten tvil blitt forkastet med en gang av disse organisasjonene, pinsevekkelsen inkludert. Gud gjør det bare ikke på denne måte. Først stadfester han sin mann, så taler Han igjennom ham, ved "SÅ SIER HERREN" Gud skapte tilstander midt i pinserekkene som skulle oppfylle dette. En forkynner som hadde en syk datter, hørte om bro. Branham og hans uvanlige tjeneste. Han sendte bud på ham, hele veien fra Missouri, for at han skulle be for datteren. Gud ga bro. Branham en visjon hvor han så forskjellige ting skje der hvor den lille piken bodde, derfor reiste han ditt for å be for henne. Han ventet til alle ting var på plass slik han hadde sett det i visjonen. Og når han da ba, visste han hva han kunne vente som resultat. Jeg vil bare tilføye, at jeg hadde det privilegium å se denne personen mange år senere, og hun var frisk og ved god helse. Denne tjenesten, ved helbredelse, varte til mannens navn var vel kjent over alt. Denne gaven trakk særlig pinsevekkelsen oppmerksomhet. Og da han ble identifisert med deres rekke, ga det muligheten til at budskapet kunne bli forkynt, det som egentlig var midnattsropet. Det var selve budskapet han forkynte som fikk folket til å våkne fra sin søvnige tilstand.

I motsetning til hva så mange mener, så var ikke hans budskap noe nytt. Det var ikke bro. Branham som hadde restaurert de Bibelske sannheter, om rettferdiggjørelse av tro. Martin Luther gjorde det. Han kom heller ikke med helliggjørelsen, det gjorde John Wesley. Pinsevekkelsen hadde allerede introdusert den Hellige Ånds dåp, og også Guddommen var forkynt gjennom dem. Så han kom ikke med noe nytt der. Hva var hans budskap da, kan du spørre? Hans budskap til den sovende jomfru var, "Våkne opp Kristi menighet! Dere trenger hver eneste sannhet som Luther, Wesley, Calvin, Knox, og alle de andre har forkynt for dere, like så meget som pinseopplevelsen og dens budskap. Dere må nå kle dere etter Guds veiledning, i denne Laodikeiske tidsalder. Dersom Gud har kalt dere til å forkynne evangeliet, så forkynn det hele, slik som apostlene gjorde det". Pinsevekkelsen begynte å gjøre etter det han forkynte i lære, og de fikk sine åndelige opplevelser korrigert med Bibelen. Dermed ble også de menneskelagde

læresetningene utradert. Dere må alle innrømme at dette hans budskap må få betegnelsen, midnatt ropet. Det fikk i sannhet jomfruene opp fra sin søvnige tilstand, og det gjorde at pinsevennene (folket i vekkelsen) begynte å bryte med organisasjonssystemet, for å kunne følge sannheten. Bølgene gikk også inn i de mere fundamentale gruppene. De begynte å skjønne at denne mannens tjeneste var annerledes enn alt annet de hadde hørt før. Og litt etter litt begynte det å røre seg i deres rekker også. Det ga dem nok sannhet til å trekke seg ut av de døde systemene. Pinsevekkelsen som allerede hadde olje, var rede til å følge rett med i strømmen av den restaurerte sannhet, men disse fundamentalistene måtte først ut å få tak i denne oljen (den Hellige Ånd) til sine lamper, før de kunne komme inn. Og i følge lignelsen drev de på for lenge. Når de til slutt kom tilbake med sin åndsopplevelse, var det for sent for dem å komme inn i brudens åpenbaring. Den stengte dør i vers 10, betyr ganske enkelt at den Hellige Ånd ikke åpner opp deres forståelse, selv om de tigger om det. Med andre ord, du må gå når Gud sier gå, ellers vil du kanskje aldri få en ny sjanse igjen. La meg minne dere om, at når vi bruker slike generelle ordlag som vi gjør i dette emnet, så betyr det ikke at alle pinsevenner dermed gikk inn i denne åpenbaringen. Det gjaldt kun de sjeler som hungret etter sannheten. Mange mennesker fra de fundamentale grupper mottok sin olje, og gikk inn i sannheten de også.

HVA SIER MENNESKENE?

Gud tok sin budbærer fra oss for snart 20 år siden (han døde 1965, dette budskapet ble forkynt i 1985), men fremdeles har dette budskapet sin effekt på oss til alt dette får sin ende. Det har vært mange meninger om denne mannens tjeneste, hva han skal ha gjort, og hva han ikke har gjort. Men jeg må si, han oppfylte nøyaktig den delen av Guds ord som han var ordinert til å oppfylle. Hva andre har sagt om det han skal ha gjort er en annen historie. En broder forklarte meg om en bok som hans sønn hadde hentet ut fra biblioteket. Det var en bok om de forskjellige evangelister, inkludert bro, Branham. Det var skrevet av en verdslig mann, og fra et kirkelig organisert synspunkt. Jeg vil ikke bruke noen navn, men den som ble intervjuet av denne mannen sa, at så lenge bro. Branham ba for syke, og brukte den gave som Gud hadde gitt ham, så var han en stor hjelp for menneskeheten. Gud var med ham. På den tid samlet bro. Branham store skarer av mennesker. Men når han begynte å forkynne lære, ble hans tjeneste mindre. Han sa også at Bro. Branham var et barnslig menneske. Jeg tror ikke jeg har hørt noe blitt sagt om Bro. Branham, som ikke også ble brukt av kritikerne om Jesus, i den første menighetstid. Så

lenge Jesus helbredet syke, ga dem mat fra fem brød og to fisker, så syntes de han var vidunderlig. Men det kom en dag da han så dem rett i ansiktet og sa til dem; ”Dersom dere ikke spiser menneskesønnens kjød og drikker hans blod, har I ikke liv i eder. Den som eter menneskesønnens kjød og drikker hans blod har evig liv, og jeg skal oppreise ham på den ytterste dag.” Han fortsatte videre, ”Det er noen av eder som ikke tror, derfor sa jeg, at ingen kan komme til meg uten at det er gitt ham av Faderen. Fra den tid dro mange av hans disipler seg bort fra Ham.” De kalte ham enda en djevel. De beskyldte ham for å drive ut demoner ved Belsebub. Andre kalte ham en løsunge, eller en Gudsbespotter. Så si meg, dersom de sier det om Menneskesønnen, denne verdens frelser, hva vil da de, som har den samme ånd i seg i dag, som disse hadde, si når de hører sannheten rett opp i øynene. Av alle de skarer som fulgte Jesus, hvor mange var det igjen som egentlig fulgte ham til det siste. Hvor mange var det som ventet på Ånden på pinsefestens dag? De ventet på løftet fra Faderen. Dere vet alle sammen. Det var bare 120 sjeler. Skaren krympet faretruende når Jesus begynte å forkynne dem sannheten, det må dere være enige i. Sammenlign det med det som skjedde med Bro. Branhams tjeneste, når han begynte å forkynne lære for folket. Hans tjeneste var ikke forfeilet. Hans røst var et Guds instrument til å forkynne et budskap på denne jord. Og dette budskapet har forandret hele den kristne verden siden den gang. Folket har våknet opp for det faktum at de må tilbake til Guds åpenbarte ord. Og det er et resultat av hans tjeneste.

DEN KARISMATISKE FØDSEL.

I 1962, på vestkysten der pinsevekkelsen hadde sin begynnelse, ble det dannet en liten karismatisk gruppe. Det var ikke pinsevekkelsen som startet denne bevegelsen. Det var noen få Baptister, Metodister, Prestbyterianere, Lutheranere, Episkopale, og noen andre som man ikke kunne tenke seg ville begynne med noe slikt. De begynte med bønnemøter i små kjellerrom. Hva var det som skjedde? Det var oppvåkningen av de dårlige jomfruer, som begynte å søke etter olje. I vår lignelse, hva var det første disse dårlige jomfruer forstod da de våknet? Jo, at de trengte den Hellige Ånd. Hva var det første de vise gjorde da de våknet? Jo, de lukket seg inn med brudgommen, ikke i opprykkelsen, men i den åpenbarte sannhet. Karismatikerne som startet opp i forskjellige kjellere der i 1962, flyttet seg snart opp i stuene. Ikke lenge etter var de i skole auditoriene, videre til universitets aulaene. Og meget snart var det også katolske prester og nonner i ledende stillinger blant dem rundt om i verden. De har nå vokst til store skarer med mange tusen medlemmer. Hva er

dette fenomenet? Jo det er de dårlige jomfruer som søker etter olje. Bro. Jackson, vil de få denne oljen? Ja, dersom de er jomfruer og ikke ugress. (slike som gjøre seg selv til troende) og husk, vi snakker ikke om jomfruer bare her i U.S.A, for dette er en universell sak. Dette tar tid. Intet i denne lignelse skulle bli sett på som noe som skjer øyeblikkelig, ikke en gang midnattsropet. Bro. Jackson, hvordan skal vi kunne skille mellom dårlige og kloke jomfruer? Det er noe vi ikke kan. Bare Gud kjenner forskjellen. Men hvorfor skulle vi behøve å vite forskjellen? Kloke jomfruer har ingenting med å løpe på karismatiske møter. Disse møtene utfører en tofoldig hensikt i Guds plan. De dårlige jomfruene får tak i sin olje, og ugresset blir buntet sammen for å brennes. Resultatet av all denne økumeniske sammenblanding vil oppfylle en annen lignelse som Jesus talte. Det binder ugresset sammen, det gjør dem rede til å kastes på ilden, slik Jesus sa det. Venner tro nå ikke at jeg fryder meg ved å si dette. Det er ingen tilfredsstillelse for meg å kunne vite hva folk skal måtte møte under den store trengsel. Men jeg har et ansvar ovenfor Gud, til å forkynne Hans ord. Og det er tider når man forkynner, at det kan høres ut som om man er litt stolt, eller overmodig. Men jeg kan forsikre dere om at jeg har intet og være overmodig for. Det er kun Guds nåde at jeg ikke er i samme bås som disse organiserte gruppene. Dersom vi unnslipper den store trengsel, så er det ved den samme Guds nåde. Brødre, og søstre, vi er ikke verdige i oss selv, i det Gud har gjort for oss. Dersom vi tok tid til virkelig å merke oss hva Gud har gjort for oss, så skulle det egentlig gjøre oss til de mest ydmyke mennesker på jord. Å være en klok jomfru, er ikke noe å bli overmodig for. For Jesus sa, ingen kan komme til meg uten at min Fader drager ham. Halleluja, venner, jeg er takknemlig for å være en av dem som Gud forut kjente, før denne verdens grunnvoll ble lagt, en av dem som har fått nåde til å kjenne den åpenbarte sannhet. Ingen hedninger hadde den mulighet å vandre sammen med han i kjødet. Hedninger har alltid vært nødt til å vandre med ham i tro, og hvile på hans løfter. Vi ser ham bare i Ånden, men vi er samtidig begunstiget å ha den samme åpenbaring om ham som det de hadde, som vandret med ham i tre år. Opprykkelsen vil ikke skje før hver eneste forutbestemt klok jomfru er kommet inn i denne åpenbaringen. Når den siste kloke jomfru er kommet inn i denne åpenbaring, så vil tilstandene i denne verden bli så forferdelig at de dårlige jomfruer vil komme løpende og banke på døren, og spørre om å få komme inn i denne åpenbaringen. Men i henhold til Jesu lignelse, vil Jesus innenfra si til dem, jeg kjenner dere ikke. Dere kan merke dere at han ikke sa; dere som gjorde urett. Det gjorde han til en annen gruppe. Nei alle disse er jomfruer, og han kjenner dem som skal være hans hustru. Han kjenner jo også hvert eneste ugress, om vi kan si det slik, men han

har ikke det intime forhold til de dårlige jomfruer, slik han har det med sin hustru. De kloke følger hans ord gjennom åpenbaring. Dette kan kanskje lyde litt fremmed for mange av dere, men jeg kan forsikre dere om at før denne opprykkelse skjer, så vil alle kloke jomfruer ha den ene og samme åpenbaring av Guds ord. De vil se absolutt alle skriftsteder på samme måte. Det vil ikke finnes private fortolkninger av noe slag blant dem. Alle de dårlige jomfruer vil forsøke å komme inn i denne åpenbarelsen, men de vil i stedet bli rensset gjennom den store trengsel, ved martyrium, og alt ugresset vil til slutt selge seg til antikrist, og blir fordømt.

Å TRÅ OVER ORDET.

Som en illustrasjon la jeg min Bibel ned på gulvet her en kveld og sa, alle de som i kveld vil trå over dette ordet for å tilfredsstille sine lyster i kjødet, vil når antikristen kommer til makten, trå over det dusinvis av ganger bare for noen brødkiver. Slik vil ugresset bli. De dårlige jomfruer, under trengselen, vil da være kloke. De vil avstå fra å trå over Guds ord, og de vil bli drept på grunn av det. Når de skal måtte stå ansikt til ansikt med denne tiden, skal Gud gi dem nåde til å være lojale mot sin tro på den Herre Jesus Kristus. Som jeg tidligere sa, bare Gud vet hvem de er, og hvor de er. Vi behøver ikke å vite det. De fleste av oss vil ha mere enn nok å gjøre, og har ikke noe ekstra tid på oss til å eksaminere andre mennesker. Vi må holde våre liv rene for Gud. Dere som har olje, må fortsette å trimme deres veker, slik at lampen kan gi et godt lys fra seg. Når du tenker på ditt legeme som en beholder for oljen, og åpenbaringen av Guds ord som veken, som den Hellige Ånd (oljen) skal flyte igjennom for å bringe lys, så er det klart at all kjødelig trimming av veken er forkastelig. Dersom din veke blir svartbrent av forskjellige menneskelagde ideer, og kjødelig lyster, så vil ikke din lampe kunne gi noe godt lys. Det er grunnen til at alle kloke jomfruer begynner å trimme sine lamper. (De gjør dem i stand.) De har alle vært i søvn, og veken var uren. Men når de dårlige jomfruer forsøker å gjøre sine veker i stand, så finner de ut at de ikke har noe olje i sine kar. Mens de sov ble deres åpenbaring forkullet og sotete, og Guds Ånd kan ikke flyte gjennom slikt

Disse som var forutbestemt til Evig sikkerhet, og falt i søvn under dette lyset, sov helt til Guds Ånd hadde forlatt deres organisasjon. Slik har det også vært med rettferdiggjørelsen, forutbestemmelsen, helliggjørelsen, og alle andre sannheter som menneskene har bygget organisasjoner rundt. Det var en tid da folk i disse organisasjoner bar på en vidunderlig sannhet og da var det liv i

det. Men når de unnlot å følge videre med Gud, forlot Han dem. De fortsatte med sine program, men Guds Ånd hadde allerede forlatt stedet og gått videre. Tilbake var bare skjelettet og formalismen. Da disse reformatorene mottok åpenbaringen om de forskjellige sannheter, så var det alt gjort ved Guds Ånd. Derfor vet vi også at de som mottok disse sannheter ved ånden, hadde et visst mål av Guds ånd. Men siden hver åpenbart sannhet skulle legges til, etter hvert som de ble lagt for dagen, og folket forkastet det som kom etterpå, så måtte Gud bare forlate åstedet og fortsette videre, uten dem. Deres organisasjoner døde da. De kunne ikke lenger gi liv til noen, selv om vi vet at mange mennesker gjennom en årrekke har søkt til dem når Guds ånd har formant enkeltindividet til omvendelse fra sine synder. Videre har en rekke mennesker med ugressnaturen i seg kommet inn i organisasjonene, og hjelper i dag til med å lage deres program. Men når tiden kom at midnattsropet lød, gjennom denne Guds tjener, så var det kun de oppriktige av hjertet som hørte ånden i ropet. De som gjorde seg selv til troende hadde ikke øret for Guds ord. De bekjempet det i stedet. De dårlige jomfruer som våknet av ropet, forstyrret deres program, for de ville ikke høre om Åndens dåp i det hele tatt. Men de dårlige jomfruer fortsatte sin søking etter den Hellige Ånd (oljen) Det var på den tid at den karismatiske bevegelse begynte og skyte fram på de forskjelligste steder rundt om i landet, og i resten av verden. Hva som virkelig hendte var, at de som var ekte søkende i sin vandring med Gud, begynte å høre ting som fikk dem til å forstå at de trengte den Hellige Ånd. Guds oppvåknings budskap var på vei rundt jorden. De var før blitt fortalt at de hadde fått alt de trengte den dagen de kom ned midtgangen i kirken, og tok predikanten i hånden. Men midnattsropet varslet dem at de ikke hadde alt de trengte dersom Ånden manglet i deres liv. Poenget her er, at de gikk ut for å få tak i olje til sine lamper. De ble så opptatt med å kjøpe og selge (motta den Hellige Ånd), at de ikke hadde tid til å la ånden føre dem inn i brudens budskap. Noen få har gjort det, og vi priser Gud for det, men de store skarene har ikke gjort det. De er fremdeles der ute og kjøper og selger. De taler kun om Den Hellige Ånds opplevelse, og om å tale i tunger, og om guddommelig helbredelse. Katolikkene har sanksjonert i disse karismatiske møtene, og gjort sin innflytelse på dem, og på mange måter har de til og med overtatt virksomheten. Dere kan da spørre, har de virkelig omvendt seg? Nei, i alle fall ikke systemet. Det økumeniske fellesskap, forsøker på en måte å få de protestantiske døtre tilbake til moderkirken, tilbake til katolikkene der de hører hjemme. Det var jo derfra de gikk ut en gang. Og disse stakkars dårlige jomfruer blir med i denne strømmen, i alle fall enda en stund. De er der ute og fryder seg i det økumeniske fellesskap. De tror de endelig har funnet den

sanne mening om Guds fullkomne vilje. I mens har nå bruden lukket seg inn i Guds åpenbaring, hvor hun blir riktig kledd for å møte brudgommen.

DET ØKUMENISKE KIRKERÅD – VERDENS – KIRKEN.

På samme tid som bro. Branham forkynte om de syv menighetstider, og andre nøkkelbudskap, som Daniels sytti uker, og de syv segl, for de kloke jomfruer som allerede var våknet, innkalte pave Johannes den 23. til et økumenisk kirkemøte i forsøk på å utarbeide en resolusjon, med henblikk på å utrydde forskjellene mellom dem og de protestantiske døtre, slik at de kunne kom hjem igjen. Vi har merket oss disse økumeniske møtene nå i flere år, og det binder protestantene mere og mere sammen. Dette gjør dem rede til en VERDENSKIRKE. Vi vet ut fra Guds ord, at foran oss vil det skje noe som vil få de dårlige jomfruer til å stoppe å tenke seg om. De har fått nok av Guds åpenbarte sannhet i seg, til å forstå at noen vei tilbake til dette ANTIKRISTELIGE systemet vil det ikke bli for dem. De vil rygge tilbake for en tanke om å slutte seg til et verdens – kirkesystem. Noe vil få dem til å forstå at de i virkeligheten har forlatt det eneste folket som virkelig fulgte Guds ord. Da vil de vende seg om og søke å komme inn blant dem. Men på den tid vil det allerede være for sent å komme inn i brudens åpenbaring. Guds Ånd vil bare ikke åpne det opp for dem. ”Og mens de gikk bort for å kjøpe, kom brudgommen.” Han kom ikke og hentet dem i opprykkelsen, men for å åpne deres forståelse til sannheten, og sette dem i stand for den kommende bryllupsnattverden. ”Og de som var rede gikk inn med ham til bryllupet” (de som var rede til å følge hans ord.) ”Og døren ble lukket. Til sist kom da også de andre jomfruene og sa: Herre! herre! lukk opp for oss! Men han svarte og sa: Jeg kjenner eder ikke.” Som jeg allerede har sagt, det betyr ikke at han ikke kjenner dem når det kommer til selve livet, Det betyr bare at han kjenner dem ikke som sin utvalgte brud. Det har ikke vært noe intimt samkvem basert på det åpenbarte Guds ord. Guds Ånd vil bare ikke åpne opp deres forståelse. De vil lese det samme budskapet som du leser, men de vil ikke være i stand til å ta det til seg. Åpenbaringens dør vil være lukket for dem. Hvorfor? Fordi de ble stående i sine organisasjoner for lenge. Etter som tiden gikk, begynte den karismatiske vekkelsen (de kaller dem det, men den er egentlig ikke det) å tiltrekke seg så meget oppmerksomhet, at effekten nådde rundt hele jorden. Det skjedde særlig etter at katolikkene overtok mye av lederskapet. Det gjorde at de organiserte menigheter rundt om skjønnte at de ikke lenger kunne holde seg borte fra vekkelsen, ellers ville de bli helt utestengt fra alt. Karismatikerne av i dag er ikke lenger bare dårlige jomfruer som søker etter olje. Deres rekker

er fylt med ugress. Det er ikke lenger nødvendig for de dårlige jomfruer å skille seg ut fra organisasjonene. De kan stå rett sammen med dem og tale i tunger alt det de orker. De vil nok fortsette å følge med i den økumeniske strømmen enda en liten tid. Men det vil komme en dag, meget snart tror vi, at noe vil komme ut fra Vatikanets hovedkvarter som vil være så antikristelig, at ingen sann dårlige jomfru vil ha noe med det å gjøre. De vil da måtte ta hele det økumeniske samholdet opp til en revurdering, og den konklusjon de da kommer opp med vil vise dem hvor korrupt og falskt det hele egentlig har blitt. Satans lære er jo, at det spiller ikke noen rolle om vi tror på samme måte, bare vi har den Hellige Ånd, og elsker hverandre. Dette vil da bli en øyeåpner for de dårlige jomfruer. De vil bryte med disse systemer, men da vil det være for sent for dem å komme inn i bruden. Derfor er de merket til martyrium. Når da bruden er gått til Lammets bryllupsnattverd, og dyret har den fulle kontroll under trengselstiden, så vil ikke noe annet en verdenskirken ha livets rett. Vi taler her i generelle ordelag. Jeg håper du forstår det. Vi vet jo at Gud kommer til å ha noen moralske naturlige mennesker på jord, som han vil beskytte for å oppfylle den siste del av Matt. 25. Der vil folk fra alle nasjoner bli holdt i live for å gjennoppfylle jorden i tusenårsriket. En ting er dog sikkert. Ingen av de dårlige jomfruer vil da være tilbake i live, for å gjøre den tjenesten. Hver eneste av de dårlige jomfruer kan du se i Joh.Åp.7:9-. De kommer der ut av den store trengsel (de døde der) og har rensset sine kjortler, og gjort dem hvite i Lammets blod.

TO BEMERKELSESVERDIGE BRYLLUP.

Jeg vet ikke hvor lenge Gud har til hensikt å ha disse to tilstander, med både kloke og dårlige jomfruer på jorden. Jeg trenger ikke å vite det, for Jesus sa i vers 13, ”Våk derfor! for I vet ikke dagen eller timen, når Menneskesønnen kommer.” Jeg vet dog at denne tilstanden har hersket nå i snart 22 – 23 år, helt siden bro. Branham sto på prekestolen og basunerte ut: ”kom ut av henne mitt folk, og kom tilbake til Guds ord. I den tid som har gått siden da, har mennesker kommet både inn og ut av denne åpenbaringen, og det bare for å oppfylle en annen lignelse. Denne lignelse finner du i Matt. 22: 11-13. Om kongssønnens bryllup. Disse ble funnet og ikke ha bryllupskledningen på. Dette viser oss bare, at ikke alle som sier seg å være i sannhetens budskap dermed er selvskrevet som Jesu Kristi brud. Du kan høre dem si, ”Jeg tror på Bro. Branhams budskap, jeg tror han var en profet.” Det beviser ikke noen ting. Du kan gå rundt å si det slik og fremdeles tape hele oppfyllelsen. Du kan ikke bare se skriften oppfylt i det bro. Branham gjorde. Du må også se den

sannhet bro. Branham forkynte til denne generasjon i lys av Guds ord. Du må også tillate denne sannhet å lede deg videre inn i mere lys og åpenbarelse, for det må bruden ha før hun forlater dette sted. Samme hva mange mennesker mener om det, så hadde ikke bro. Branham det siste, avsluttende ordet for Jesu Kristi brud. Det er fremdeles mere som skal komme enda. Videre, vil ikke en eneste forutbestemt brudesjel bli forvandlet, før absolutt hele bruden, over hele jorden, har mottatt all den sannhet som hun er forutbestemt til å ha. Derfor vet vi at alt som har åndelig betydning for Kristi bruds klargjøringsprosess, vil måtte ha tid til å gjøre sin virkning på de troende over hele denne jord. Ja også de syv tordenrøsters budskap vil måtte ha tid til å gjøre sin virkning. Noen mennesker tror jo at de syv tordner har lydt allerede. Disse syv tordenrøster er Guds siste finpuss på Jesu Kristi brud, og de vil ikke tale med sine røster før Jesus Kristus har reist seg fra sin yppersteprestelige nådestol, og da er nådetiden for hedningene er avsluttet. Denne verden gjøres nå klar til to bemerkelsesverdige bryllup. Det ene bryllup vil bli mellom de kloke jomfruer, og den Herre Jesus Kristus, han som elsker menneskets sjel. Det andre bryllupet vil bli mellom Satan og den falske verdenskirke. Satan vil introdusere en falsk verdensfred. Satan vet at Jesus skal komme tilbake til jorden sammen med sin brud. (Denne bruden vil utgjøre de kloke jomfruer og de som har seiret i troen gjennom alle menighetstider i nådens tid.) Da skal Jesus opprette et kongerike med fred og rettferdighet. Derfor prøver Satan å komme Jesus i forkjøpet med sin billige erstatning, en falsk verdensfred. Den Herre Jesus Kristus vil da komme ned fra himlen med sin stor arme, og ødelegge Satans horder av onde sjeler, og det vil skje når Satan har oppfylt det som er profetert om ham. Guds ord har gitt ham en periode på 3 ½ år, som er den store trengsel. Etter denne perioden blir han frarøvet makten, og Jesu vil innføre sitt rettferdige kongerike. Det blir kalt tusenårsriket, fordi det skal ha en varighet på ett tusen år.

KVINNEN KLEDD I SKARLAGEN.

Vi har nå reist igjennom nådetiden, fra den startet, og sett hvordan menigheten ble robbet, og forfulgt, og hvordan katolisismen har herjet i denne verden i ca. 1000 år, helt frem til ca. år 1500. Da startet reformasjonen. Vi vet fra historien at den romerske kirke har formelig rensket mange av de europeiske riker for deres velstand. Dette oppfylder Joh.Åp.17, som taler om en kvinne som sitter på et skarlagenrødt monster. Denne kvinne er den katolske kirke, og hun har kledd seg i skarlagen. Hun har dekket seg med gull og kostbare steiner, med perler og andre kostbarheter. I sin hånd hadde hun en skål, full av

styggheter og av hennes horelevnets urenheter. Hun blir sett drukken av de helliges blod, gjennom de troendes martyrium. Da den aldrende Johannes, apostelen, så denne kvinnen, undret han seg storlig, og engelen spurte ham hvorfor han undret seg. Etterpå forklarte han hemmeligheten med kvinnen for Johannes. Skarlaget, og purpur, var de gamle Romerske keisers farger. Og når Johannes ser denne kvinne kledd i de samme farger, så skjønner han at det ikke er løse prostituerte kvinner fra kneipene og barene i nabolaget. Han ser en kvinne som driver hor med kongene og fyrstene på jorden, en kvinne som var ute for å skape seg et navn. Og det gjorde hun virkelig. Herrens engel kalte henne mor til skjøgene på jorden, og det fører oss til et annet interessant spørsmål. Hvem er da døtrene til den romersk katolske kirke? Pave Johannes den 23. svarte på det med å invitere sin protestantiske døtre til å komme hjem. I årene som er gått siden da, har Rom hatt en finger med i all den økumeniske bevegelse som skjer, og også i den karismatiske bevegelse. Dette er den kraftige villfarelse som står omtalt i 2.Tess. 2:11-12, og også lignelsen om ugresset som blir buntet sammen for å brennes, i Matt.13:30, 41-42. Reformasjonen produserte alle disse protestantiske døtre og nå, her i endetiden ønsker de alle sammen å komme tilbake til sin mamma. Deres mor, er den romersk katolske kirke. Gud vil tillate dem å gå tilbake dit for å oppfylle profeten Daniels bok kap.7:25, og også Joh.Åp.13:37, og Dan.9:27. Disse versene dekker Daniels syttiende uke, en periode på syv år, av den ellers sytti ukers profetiske tidsramme, som Gud har bestemt at Han skal la gå over jødene før enden kommer. Den syttiende uke, er når Satan skal slå ut i full blomst, men det er den siste halvdel av den som er kjent som den store trengsel. Jesu Kristi brud vil unnfly denne trengselen, men de dårlige jomfruer må gi sine liv under denne perioden. Jeg må dog si dette, at alle de som måtte være tilbake når bruden er borttrykket, det må være meget bedre for dem å bli drept av Antikrist fordi de trodde på Gud, enn å bli fordømt av Gud sammen med dem som slår seg i lag med Antikrist. For disse vil bli drept av Guds kraft, og deretter kastet i Helvete. Det vil bli en av disse to veier å gå, det finnes ingen middelvei.

TO STORE PARALLELLER.

Paven i Rom har rakt ut sine hender med tilbud om samfunn med denne mektige kirke, til politikere over hele den vestlige verden. Det gir oss en parallell til det som skjedde i år 325 E.K. under kirkemøtet i Nikea. Der var det en politiker, Roms hersker, som rakte ut sine hender til den universelle menighet. Han så et behov i denne menigheten som han følte han kunne hjelpe

dem med. Dette kirkemøtet forente kirke og stat til ett, og nå har vi det samme tilbudet igjen, bare i omvent form. Nå er det Roms pave som er kjent over hele verden som den store åndelige leder. Han rekker ut sine hender og tilbyr politikere samfunn, fordi han ser et behov i dem som han føler han kan hjelpe dem med. Kan du forstå hvorfor? Jeg kalte situasjonen en parallell. I 325. ga kirken sin makt over i statens hender, men i våre dager vil politikerne overgi sin makt over staten til paven, den mann som blir kalt den universelle kirkes overhode. Da går alle til sengs i sammen, og driver hor med hverandre. Slik ble også Tyatira menighetstid fremstilt. Gud ga den katolske kirke sjansen til å omvende seg fra sitt horeliv i den mørke tidsalder, men hun ville ikke. Og fordi hun ikke ville omvende sa Gud, ”Se, jeg kaster henne på sykeseng, og dem som driver hor med henne, kaster jeg i stor trengsel, hvis de ikke omvender seg fra hennes gjerninger. Og jeg vil rykke hennes barn bort ved død.” Joh.åp.2:22-23. La meg bare si det på en annen måte. Jeg vil kaste den Romersk katolske kirke i en seng. Og alle de protestantiske organisasjoner som driver åndelig hor med henne, sammen med de politiske fyrster, som i dag blir kalt statsministre, vil jeg kaste ut i stor trengsel. Det er nedskrevet i Bibelen, og alle kan lese det om de vil. Men de kloke jomfruer er de eneste som tar denne advarselen alvorlig. Pave Johannes 23. innbød protestantene til fellesskapet, og så døde han. Han var selve profeten for denne samlingen. Hans etterfølger tok navnet Paul, og skulle da være en apostel, eller selve administratoren av denne åpenbaringen slik at de alle kunne bli ett. Dette hentes ut fra Joh.17. Det er Jesu ord som blir brukt. Den økumeniske plattform bygges på disse prinsipper, og han klarte å få mesteparten av kirkene enige ved den tid han døde. Den nåværende pave tok da navnet til både profeten og apostelen, pave Paul, Johannes, og hans plan var å fortsette den linje de andre hadde fulgt. Men siden det er lite igjen å gjøre i den religiøse retning, har han nå isteden vendt seg til politikerne. Han står på den plattform som pave Johannes og Paul bygget for ham, og inviterer nå til politisk fellesskap med verden. Da han dro til Mexico, var det ikke for å bringe en åpenbaring til menigheten. Han hadde i stedet et budskap til de politiske revolusjonære der nede. Turen var lagt for å fremvise den katolske kirke som situasjonens herre. Senere dro han til Irland, for der var det kamper mellom protestanter og katolikker. Visste han ikke hvor lenge denne kampen hadde foregått? Å jo da. Han visste om alle truslene mot sitt system, men han dro dit bort og stirret problemene rett i ansiktet. Det så ut som deres trusler smeltet bort. Han tok innersvingen på dem. Og dersom det ikke skulle være denne pave som skal oppfylle den siste uke av Daniels sytti uker, så vil han i alle fall ha ryddet veien for den som måtte komme etter ham for å oppfylle dette dramaet. Daniel

9:27, sier. ” Og han skal gjøre pakten fast for de mange, i en uke, og i midten av uken skal han forårsake at slaktoffer og matoffer opphører, og på vederstyggelighetens vinger skal (ødeleggelsen) komme og det inntil tilintetgjørelse og fast besluttet straffedom strømmer ned over den som ødelegges.” Brødre og søstre, det er nå snart tid for at denne pakten skal tre i kraft, og syv år fra da av, vil Jesus komme ned til Jord med sin brud for å starte tusenårsriket. Halleluja! Det skal bli herlig.

DEN SISTE SAMMENBINDINGEN AV UGRESSET.

Brødre og søstre, jeg forstår det alltid vil være mennesker som sier at; dette har jeg hørt før, og allikevel fortsetter alt som det har gjort nå i så mange år. Men jeg må bare si det igjen, **ENDEN AV ALLE TING ER SÅRE NÆR**. La spotterne si hva de vil. Brud! Få din kledning i orden. Det er senere enn du tror. Denne verden står på terskelen til det største blodbad menneskeheten noen gang har vært vitne til. Og de dårlige jomfruer vil bli fanget midt opp i dette. Men lovet være Herren, Johannes ser dem komme frem på den andre siden av trengselen, klett i hvite kjortler, renses gjennom trengselen. Men enda er det flere av ugresset som skal buntet sammen, og Gud vil ikke tillate at noen forstyrrer denne prosessen. Men når alt ugresset er buntet så tett sammen, at det ikke er mulighet for dem å vende tilbake, så vil Gud skape en situasjon som skal få de dårlige jomfruer til å bryte med deres rekker, og ta et standpunkt for Guds ord. De vil da erkjenne at det er Guds ord de må tilbake til. Men resten av disse økumeniske samlingene vil bry seg lite om Gud er én eller tre, eller om han er et halvt dusin. De vil da være på vei rett inn i det som de hele tiden har arbeidet frem mot, nemlig en verdensfred med harmonisk sikkerhet. Slik vil det se ut for alle dem som ikke lever i Guddommelig åpenbarelse, i den første halvdel av Daniels syttiende uke. De vil tilbringe sine hvetebrødsdager i seng med Antikrist. Denne endetids tilstanden er et resultat av reformasjonens ringvirkninger. Og det hele er en oppfyllelse av Guds ord. Men det er ikke noen hyggelig tanke ved det, når du tenker på alle dem du har lært å kjenne gjennom livet, og hvor mange av dem som da kommer til å bli fordømt. Som vi har pekt på i andre budskap, så er det forskjell på utroskap, og hor. Det er den samme akt utført i begge tilfeller, men hor er en tilstand utført for lystens skyld. Og dette var det Gud ga den katolske kirke en sjanse å omvende seg fra gjennom budskapet til Tyatira. Men siden hun ikke ville omvende seg, sa Gud at han ville kaste henne i en sykeseng, og alle de andre ville da bedrive utroskap med henne. (ikke bare hor) Jeg vil drepe dem og deres barn, sa Gud. Når denne verden tror at de lever i den herligste fredstid

som kan oppdrives, for dette er jo det verden har sukket etter så lenge, så vil det i realiteten ikke være noe annet enn **STILLE FØR STORMEN**. Når så djevelen inkarnerer seg i den fredselkende paven, i midten av Daniels syttiende uke, vil paven omvendes fra fredselker til en bestialsk morder. Da vil Satans antikrist bli kjent for hele verden, men da vil det være for sent å gjøre noe med det. Vredens tid er et faktum. Bare de som Gud har beseget og gitt et løfte til, vil da bli spart. Skarer av mennesker vil da våkne opp for det faktum, at deres fredsrrike er blitt forvandlet til et mareritt. Dette vil bli Satans herlighet, hans tilbedelsens time. Disse stakkars sjelene vil ikke forstå hva de skal gjøre på den dag, men de kommer til å tilbe Satan. La oss lese noen vers fra Åp.13, for her får du høre hva Guds ord sier, og ikke bare hva jeg har sagt. Brødre og søstre, det er ikke bare mine ideer du har lest igjennom, ved denne artikkel. Det er ”**SÅ SIER GUDS ORD.**” Jeg minner dere bare om hva Bibelen har sagt for lenge siden om det som er like foran oss. Gå nå til vers 4, ”Og de tilbad dragen, (De, er verdenskirken og den ufrelste menneskehet, Satan er den gamle dragen) fordi den hadde gitt dyret makt (Antikrist er dyret i dette verset) og sa; Hvem er lik dyret? og hvem kan stride mot det. Og der ble gitt det en munn som talte sto og spottende ord, og det ble gitt det makt til å holde på i to og førti måneder. (det er nøyaktig 3 ½ profetiske år, og Gud selv har latt denne fortapelsens sønn få denne tilmålte tid, før Jesus kommer med sin hær ned fra himlen og gjør slutt på hele terrorregimet.) Og det åpnet sin munn til spott mot Gud, til å spotte hans navn og hans bolig, dem som bor i himmelen. Og det ble gitt det (Antikrist) å føre krig mot de hellige og seire over dem (de dårlige jomfruer og alle dem som tror på Gud. Både dårlige jomfruer og ortodokse jøder vil bli slaktet i tusenvis fordi de nekter å avstå fra sin Gudstro.) Og der ble gitt det makt over hver stamme og folk og tunge og ætt. **OG ALLE SOM BOR PÅ JORDEN, SKAL TILBEDE DET, HVER DEN SOM IKKE, FRA VERDENS GRUNNVOLL BLE LAGT, HAR FÅTT SINE NAVN SKREVET I LIVSENS BOK HOS LAMMET SOM ER SLAKTET.**” Ser du nå hvordan ugresset vil komme til å være på den tid? Alle de som gjør seg selv til troende, og mange av dem som var høyt aktede menn innen de store religiøse organisasjoner, vil da tilbe Antikrist, og djevelen som ga ham denne makten. De vil da ha solgt seg til Evig forkastelse, borte fra Herrens åsyn.

DEN HELE SKRIFT SIER DET SAMME

De fleste av dere som har lest våre budskap, vet at vi har pekt på det faktum at dyret i denne periode er en sammensetning av en ånd (djevelen), en mann

(Antikrist) og et system, (det er alle de systemer som støtter Antikrist.) Når du da leser skriftsteder som Joh.Åp.17:3, og andre vers hvor denne terminologi er brukt, så kan det se ut som de har forskjellig betydning. Merk deg dette. Alle skriftsteder passer sammen dersom vi har åpenbaringen av hva de betyr. Men venner, det er tusener av mennesker i de såkalte kirker rundt om, som ikke har en slik åpenbaring. De er på vei til det ytterste mørke, den store trengsel, hvor noen av dem vil måtte lide som martyrer for å renses til det kommende liv. Andre igjen vil måtte møte Guds vrede når han kommer for å avskjære dette dyrets hensynsløse utryddelsestaktikk. Jeg vil avslutte dette budskapet med å si, dersom du er en klok jomfru, så vil du vite hvordan du skal kunne unnfly det som skal komme. Men glem ikke å være takknemlig til Gud for Hans nådes nærvær i ditt liv. Vi er bare hva vi er på grunn av Guds nåde. Vi hadde ingen sjanse å finne veien selv, om ikke han hadde åpenbart den for oss. Vi kan heller ikke løfte oss selv opp i opprykkelsen. Men vi er helt overbevist om, gjennom Guds ord, at dersom Hans Ånd som bor i oss, kan få ha sin vei med oss, så vil Han også lede oss til fullkommenhet i den Herre Jesus Kristus. Og når timen kommer at vi skal tas opp, så vil den samme Ånd som oppreiste Kristus fra de døde, også oppreise alle de døde i Kristus, og forvandle oss og gjøre oss levende til et uforgjengelig liv, og rykke oss opp til Lammets bryllupsnattverd. Dette er det vi har lengtet etter hele tiden. Da skal vi se Jesus ansikt til ansikt, og vi skal bli ham lik. Halleluja! Jeg elsker Ham.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Essensiell krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*

- 35. *Mat i rette tid.* 1.
- 36. *Mat i rette tid.* 2.
- 37. *Mat i rette tid.* 3.
- 38. *Fra Azusa street til nå.* 1.
- 39. *Fra Azusa street til nå.* 2.
- 40. *Fra Azusa street til nå.* 3.
- 41. *Brudens salvelse.* 1.
- 42. *Brudens salvelse.* 2.
- 43. *Brudens salvelse.* 3.

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 ”Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles.”

Åp 4:7 ”Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt.”